

Opinnäytetyö (AMK)

Muotoilu

Tekstiili- ja vaateusuunnittelu

2015

Emilia Kuurila

RESEARCH JA MATERIAALIKOKEILUT MALLISTOSUUNNITTELUSSA

TURUN AMMATTIKORKEAKOULU
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Emilia Kuurila

RESEARCH JA MATERIAALIKOKEILUT MALLISTOSUUNNITTELUSSA

Opinnäytetyössä tutkitaan researchia ja materiaalikokeiluja prosessina sekä tämän taustatyön merkitystä, mahdollisuuksia ja erilaisia toteutustapoja olennaisena osana vaatemalliston suunnittelua. Käytetään hyödyksi teoreettista tutkimusmenetelmää ja varjostamista, omaa kokemusta sekä esimerkkeinä kirjallisuutta, kolmea omaa researchia ja materiaalikokeiluja sekä kahden muun muodin opiskelijan kanssa ryhmätyönä tehtyä researchia ja materiaalikokeiluja. Pohditaan myös, miten ryhmässä ja yksin työskentely eroavat toisistaan, niin työtapojen, ideoinnin kuin tulostenkin kannalta.

Esitellään vaihtoehtoisia tapoja tehdä ja koota research ja käsitellään eri työvaiheita aiheen valinnasta ja tiedonhankinnasta lopulliseen researchiin. Materiaali- ja tekstiilisuunnittelua käydään läpi erilaisten työstötapojen ja viimeistysten kautta keskittyen kokeiluista lähtevään materiaalisuunnitteluun tehdyn researchin pohjalta. Nostetaan myös esille eettisiä ja ekologisia näkökulmia materiaalisuunnittelussa.

Tutkitaan yksitellen omia researcheja, niiden tekotapoja ja niiden keskeisten teemojen ja tyylin muotoutumista. Tarkastellaan tiettyyn suuntaan päättymisen ja materiaalisuunnittelun valintoihin johtaneita syitä sekä vaihtoehtoisia toteutustapoja erilaisille ideoille. Researcheja ja materiaalikokeiluja tutkitaan käyttämällä hyödyksi prototyyppointia sekä empiiristä tutkimusta.

Todetaan yksin tekemisen olevan kokeilujen suhteen suunnitellumpaa. Ryhmässä työskentelyn todetaan johtavan suureen ideamäärään ja ajallisesti mahdollistavan kokeilla erilaisia variaatiota enemmän. Onnistunut, laaja ja mielenkiintoiseksi muotoutunut research vaikuttaa selkeästi positiivisesti koko sen jälkeen tapahtuvaan mallistosuunnitteluprosessiin.

ASIASANAT:

(Research, muoti-research, muodin visuaalinen taustatutkimus, materiaalisuunnittelu, tekstiilisuunnittelu, materiaalikokeilu, muoti, mallistosuunnittelu, mallistoprosessi.)

Emilia Kuurila

RESEARCH AND MATERIAL SAMPLES IN FASHION DESIGN

In this study of fashion research and material samples are studied as a process that the following fashion collection design is based on. Theoretic research method, tailing and personal knowledge through three recent own researches and material samples are studied. In addition, research and material samples of a collaboration project with two other fashion design students is presented. Differences and benefits of working in group and alone are discussed.

Alternative options for making and assembling a research are presented as well as the different work phases from choosing the topics and information retrieval to the final research. Material and textile design is discussed through different ways of working, with focus on trial-based material design based on the research. Ethical and ecological point of view in material design is highlighted. The way of working and the focus of the own researches is studied. The reasons for choosing specific direction or choices of materials are discussed, as well as alternative management of various ideas. Research and material samples are studied by using prototyping and empiric research.

In conclusion, working alone seems to be more systematical, while working in a group produces a large amount of ideas and different variations. Successful, multifaceted and interesting research has positive influence on the following phases of fashion collection design.

KEYWORDS:

(Research, textile, material sample, material design, textile design, fashion, fashion design, fashion research.)

SISÄLTÖ

1 JOHDANTO	7
2 TAVOITE JA TAUSTAA	8
2.1 Lähtötilanne ja aiheen valinta	8
2.2 Aikataulu ja tavoitteet	8
2.3 Viitekehys	9
2.4 Tutkimuskysymykset	12
2.5 Tutkimusmenetelmät	12
3 RESEARCH	14
3.1 Muoti-research	14
3.2 Käyttötarkoitus	15
3.3 Lähteet ja kuvamateriaalin kerääminen	16
3.4 Research, moodboard ja sketchbook	24
3.5 Lopullinen research	26
4 RESEARCHISTA MATERIAALIKOKEILUIHIN	27
4.1 Materiaalisuunnittelu muodissa	27
4.2 Laadukas materiaalisuunnittelu	30
4.3 Materiaalisuunnittelu researchin pohjalta	31
4.4 Materiaalikokeilut	32
5 PROSESSI	34
5.1 Geoffrey Beene & India	34
5.2 Mods & Work Wear	41
5.3 19'th Century and the First World War, Nan Goldin & Hyena Men from Nigeria	44
5.4 Techno-Ballet-Cyber-Goth	50
6 TULOKSET	63
6.1 Tiedonhankinta	63
6.2 Materiaalin läpikäynti ja työstö	64
6.3 Researchin tekeminen yksin ja ryhmässä	66
6.4 Materiaalisuunnittelu tehdyn researchin pohjalta kokeilujen kautta	68
7 JOHTOPÄÄTÖKSET	69

7.1 Tavoitteet	69
7.2 Haasteet	69
7.3 Onnistumiset ja kehitettävät asiat	70
7.4 Ajankäyttö	71
7.5 Tulosten hyödyntäminen ja jatkokehittäminen	72
LÄHTEET	73

KUVAT

Kuva 1. Viitekehys.	11
Kuva 2. Kaksi eri tavalla koottua muoti-researchia.	15
Kuva 3. Kuviin on mahdollista lisätä omaa kommentointia, mikä helpottaa löytämään ja näkemään yksityiskohta. Se myös visualisoi tehtävää suunnitteluprosessi. Kuva on otos Geoffrey Beene and India –malliston researchista.	17
Kuva 4. Geoffrey Beene and India -malliston researchista havaittuja yhtäläisyyksiä aiheiden välillä.	18
Kuva 5. Esimerkki muodin visuaalisen taustatukimuksen nelikentästä.	20
Kuva 6. Materiaalin paljous saattaa joskus tuntua ongelmalliselta.	21
Kuva 7. Ote tehdystä researchista 19'th Century and the First World War, Nan Goldin & Hyena Men from Nigeria –mallistoon, jossa lähteet oli merkitty aina jokaisen kuvan päälle.	23
Kuva 8. Moodboard aiheesta Soviet Union and the Cold War kudottujen kankaiden mallistoon.	24
Kuva 9. Kudottujen kankaiden malliston rakentamista tehdyn moodboardin ympärille. Aihe: Soviet Union and the Cold War.	25
Kuva 10. Esimerkki kudotusta kankaasta.	27
Kuva 11. Esimerkki siitä, miten eri tavalla erilaiset langat ja materiaalit värjäytyvät.	28
Kuva 12. Esimerkki siitä, miten asiat eivät aina mene suunnitelmien mukaisesti, mutta lopputulos saattaa olla kiinnostava.	29
Kuva 13. Muotoilemalla voidaan myös muokata materiaalia ja suunnitella erilaisia pintoja.	33
Kuva 14. Valikoituneet aiheet.	34
Kuva 15. Esimerkki löytyneestä yhtäläisyydestä siluettissa.	35
Kuva 16. Kuvia Holi-festivaaleilta.	36
Kuva 17. Omia huomiointeja ja lisätyt pelipaidan numerot.	37
Kuva 18. Silkkimaaleilla maalausta.	37
Kuva 19. Laxman Pain, Raag Bhairav (1965).	38
Kuva 20. Oma versio taiteilijan työstä akryylimaaaleilla.	38
Kuva 21. Neulekokeilu pelipaita-raidoilla.	39
Kuva 22. Lähtökohta 8x8 ribbiseen neuleeseen.	39
Kuva 23. Kankaiden kerrostaminen, numerot ja leikkaukset.	40
Kuva 24. Tällä sivulla researchia on toisen kuvan ihmiset leikattu ulos kuvasta.	41

Kuva 25. Mielenkiintoinen seinämä.	42
Kuva 26. Rispaannutettu reuna.	43
Kuva 27. Värjätty farkku.	43
Kuva 28. Aloitusaukeama tehdystä research kirjasta.	44
Kuva 29. Saksalaiset sotilaat kaasuhyökkäyksen jälkeen.	45
Kuva 30. Esimerkki siitä, miten aiheet toimivat yhdessä.	46
Kuva 31. Neule, jossa metallin paloja neulottiin mukaan neuleeseen.	46
Kuva 32. Tämä neulemalli syntyi vahingossa	47
Kuva 33. Kuva tupsuista.	48
Kuva 34. Kudottu kangas meleeraavalla langalla.	48
Kuva 35. Brodeerattuja hyeenapiilkkuja.	49
Kuva 36. Kloriittivalkaistu silkki, joka myöhemmin värjättiin.	49
Kuva 37. Research työstövaiheessa.	50
Kuva 38. Lopullinen research.	51
Kuva 39. Teimme sametista useita variaatioita.	52
Kuva 40. Matrix-kuosi.	53
Kuva 41. Yksityiskohta elokuvan Dyyni puvustuksesta.	54
Kuva 42. Lopullista tuotetta suunniteltiin tehdessä.	55
Kuva 43. Yksityiskohta punaisesta versioista, jossa näkyy pyykkinaru ja patchit.	56
Kuva 44. Kuva molemmista versioista lähes valmiina.	57
Kuva 45. Kokeiluja digiprintattuna.	58
Kuva 46. Flokkipainatus digiprintatun viskoosisatiinin päälle.	59
Kuva 47. Turbo-pastalla painetut pikselit värjätyn organzan päälle.	59
Kuva 48. Tukiside, Edward M. Foote "A Text-book of Minor Surgery", 1909.	60
Kuva 49. Yksityiskohta kahdesta eri kuminauhasta tehdystä materiaalista.	61
Kuva 50. Neule ja kudottu jacquard suunniteltu yhteistyössä tekstiilisuunnittelun opiskelijan Kajsa Hytösen kanssa. Kuva: Satu Rauhamäki	62
Kuva 51. Neuleet ja kudottu jacquard suunniteltu yhteistyössä tekstiilisuunnittelun opiskelijan Kajsa Hytösen kanssa. Kuva: Maria Korkeila.	62
Kuva 52. Researchin alkuvaihe.	63
Kuva 53. Tulosteiden määrä voi joskus yllättää.	65

1 JOHDANTO

Research on kansainvälisesti tunnettu ja jo pitkään käytössä ollut työvaihe muodin alalla. Se on mallistosuunnittelun lähtötilanne, jossa kerätään ja tehdään muodin visuaalinen taustatutkimus. Kerättyyn taustatutkimusmateriaaliin pohjautuvat yleensä materiaalikokeilut, jotka taas toimivat malliston materiaalisuunnittelun pohjana. Taustatutkimusta ja materiaalikokeiluja tehdään usein myös rinnakkain, ja joskus prosessi voi alkaa materiaalikokeiluilla.

Research toimii malliston inspiraationa materiaalisuunnittelusta mallisuunnitteluun. Nykyään researchin tekeminen on helpompaa kuin aiemmin johtuen tiedon ja kuvien helpommasta ja runsaammasta saatavuudesta, mutta kuvatulvan ansiosta on myös mahdollista sokeutua sille, mitä olemme nähneet ja missä yhteydessä. Ihmisen on mahdotonta muistaa ja omaksua kaikki netissä näkemänsä visuaalinen materiaali ja tieto.

Vaikka kone korvaisi ihmisen monessa suhteessa, eivät suunnittelua ja intuitiota vaativat tehtävät luultavasti koskaan siirry pois ihmisiltä. Researchin tekeminen, tekijät, muotiala ja meitä ympäröivä yhteiskunta kehittyvät jatkuvasti, eikä sen kehittyminen tai kehittämistarve näin ollen koskaan lopu.

Opinnäytetyössäni tutkin researchin tekemistä ja käyttötarkoitusta muodin näkökulmasta ja sekä sen pohjalta tehtävää materiaalisuunnittelua, mikä tapahtuu kokeilemalla. Teoriaosuudessa kuvataan researchista ja materiaalikokeiluita tarkemmin, selitetään terminologiaa, ja tutkitaan sitä, miten yleisesti kuva-researchia tehdään.

Työni prosessiosuudessa tutkin itse researchin tekemistä ja sen kokoamistapoja sekä materiaalisuunnittelua ja sen mahdollisuuksia oman työskentelyni ja omien töitteni kautta. Tutkin myös, miten research vaikuttaa siihen, mihin suuntaan malliston materiaalisuunnittelu lähtee.

2 TAVOITE JA TAUSTAA

2.1 Lähtötilanne ja aiheen valinta

Alkuperäinen ajatukseni oli tehdä, opinnäytetyöni koko mallistosuunnitteluprosessista, mutta aiheen laajuuden vuoksi päädyin keskittymään siihen mallistosuunnittelun oleelliseen osaan, josta kaikki luova työ alkaa, eli researchiin sekä materiaalikokeilujen kautta tehtävään materiaalisuunnitteluun.

Researchin pohjalta tapahtuva materiaalisuunnittelu lähtee liikkeelle kokeilusta ja testivärjäyksistä. Lankojen sekä materiaalin valintoihin vaikuttavat myös käyttötarkoitus ja haluttu vaikutus lopputulokseen niin visuaalisesti kuin soveltumiseen ja käyttäytymiseltään.

Käytin tutkimusaineistonani kolmea aiemmin tekemääni researchia ja niiden pohjalta tekemiäni materiaalikokeiluja. Näiden lisäksi sisällytin opinnäytetyöhöni neljännen researchin, mitä olen työstänyt yhdessä yhteistyössä muodin opiskelijoiden Satu Rauhamäen ja Maria Korkeilan kanssa, kuten myös yhdessä tekemiämme materiaalikokeiluja. Halusin tutkia erilaisia tapoja tehdä research oman työskentelyni kautta, sekä sitä, miten research yksin ja ryhmässä eroavat toisistaan.

2.2 Aikataulu ja tavoitteet

Aloitin opinnäytetyöni syksyllä 2014. Tavoitteena oli saada työ valmiiksi syksyllä 2015. Ajoitin prosessin ja osan kirjoittamisesta lukukaudelle 2014-2015, ja prosessiosuuden kirjoittamisen kesälle ja syksylle 2015.

Ensisijainen tavoitteeni oli tutkia mitä on muoti-research. Lähdin perehtymään siihen pääasiassa omien kokeilujen ja töitteni kautta, mutta tutkin ja luin lisäksi kirjallisuutta researchin tekemisestä. Suunnittelijalle hyödyllistä on tietää ja tuntea

perusteet tutkimustyön tekemisestä, mutta puhuttaessa taiteellisesta ja suunnittelullisesta prosessista, on kuitenkin tärkeää löytää se itselle paras tapa työskennellä. Tutkin, miten taustatutkimustyö vaikuttaa malliston suunnitteluun, ja tuoda esille erilaisia vaihtoehtoja researchille. Pohdin myös erilaisille työskentelytavoille niille parhaiten soveltuvia käyttötarkoituksia. Researchin kautta halusin erityisesti myös tutkia tarinallisuutta, tunnelmaa sekä kokoamistapoja. Haluan myös tutkia miten researchin ja materiaalikokeilujen tekeminen eroavat yksin ja ryhmässä.

Oleelliseksi asiaksi muotoutui myös tutkia, miksi päätyy tiettyihin materiaali-, pinta- ja kuosivalintoihin. Materiaalisuunnittelu on itselleni yhtä tärkeää, kuin mallisuunnittelukin muotisuunnittelussa. Materiaalilla on valtava merkitys jo pelkästään tunnun, kulutuksen keston, visuaalisten ominaisuuksien ja rahallisen arvon vuoksi. Hyvä malli- ja materiaalisuunnittelu kulkevat käsi kädessä ja kertovat paljon siitä, millaisesta tuotteesta tai konseptista on kyse. Researchin pohjalta tapahtuva materiaalisuunnittelu on helposti perusteltavissa, sillä lähtökohdat ovat visuaalisesti esitettävässä muodossa. Pohdin syitä sillä, mikä saa päätymään tiettyihin ratkaisuihin, sillä vaihtoehtoisiaakin tapoja on aina tarjolla.

Materiaalisuunnitteluun ja sen laadun tärkeyteen syventyminen on eräänlainen sivuhaara opinnäytetyössäni, mutta äärimmäisen tärkeä sellainen. Juuri sen tärkeyden vuoksi sekä omien arvojeni vuoksi suunnittelijana en voi sivuuttaa sitä. Jokaisella suunnittelijalla on vastuunsa siitä mitä alalla tapahtuu tulevaisuudessa, ja jokainen voi vaikuttaa osaltaan siihen, mihin suuntaan kehitys lähtee, kun puhutaan eettisyydestä ja ekologisuudesta muotisuunnittelussa. Tämän vuoksi haluan pyrkiä miettimään materiaalikokeiluille vaihtoehtoisia tapoja toteuttaa, esimerkiksi ympäristöä vähiten kuormittava tapa.

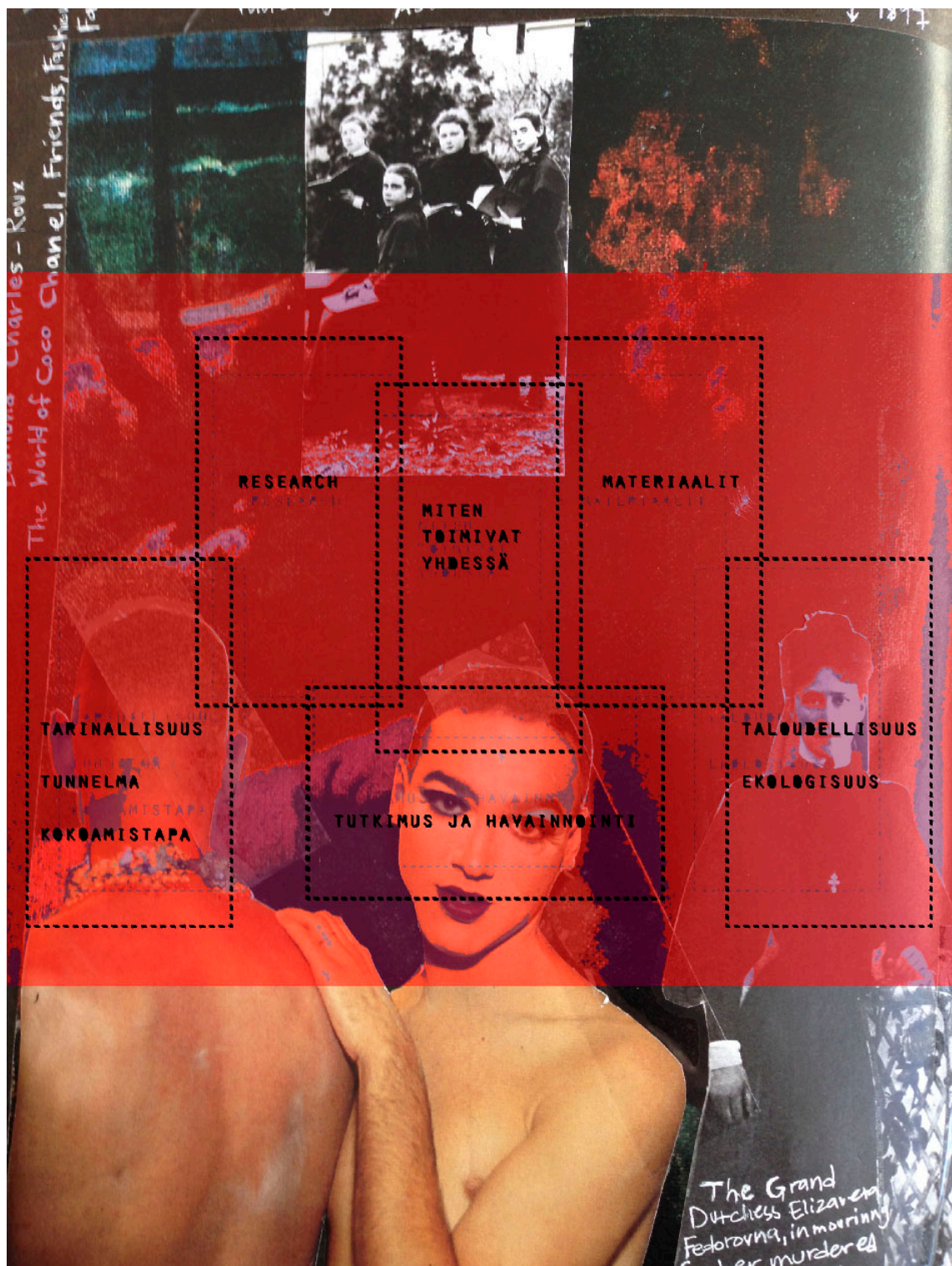
2.3 Viitekehys

Viitekehyksessäni (Kuva 1.) on research ja materiaalit linkitetty toisiinsa kohdassa, miten toimivat yhdessä. Tutkin tätä visuaalisen aineistoni kautta tuoden ajatukseni ja havaintoni esille kuvien ja tekstin avulla. Kolmea edellä mainittua

yhdistävät tutkimus ja havainnointi, joita käsittelen teoriaosuudessa mutta mihin syvennyn tarkemmin vielä oman työskentelyni kautta prosessiosuudessa.

Materiaalisuunnittelun yhteydessä pidän tärkeänä myös pohtia taloudellisuutta ja ekologisuutta materiaali- ja mallistosuunnittelussa ja haluan korostaa vastuunkannon tärkeyttä suunnittelijana.

Researchin kautta halusin erityisesti tutkia tarinallisuutta, tunnelmaa sekä kokoamistapoja. Teoriaosuudessani kerron researchista ja sen tekemisestä yleisellä tasolla, mutta prosessi-osuudessa kerron näistä kolmesta itselleni erityisen tärkeästä asiasta taustatyössä. Käyn läpi omien esimerkkieni kautta erilaisia researchin kokoamistapoja. Kerron myös, miten tarinallisuutta ja tunnelmaa luodaan, ja miten se voi näkyä mallistossa. Viitekehyksen luominen helpotti aiheen rajaamista, ja tasapainotti sekä avasi itselleni paremmin sitä, mitä tässä työssä tulee tapahtumaan. Asian visualisointi on tärkeää, kun puhutaan näin laajoista asioista.

Kuva 1. Viitekehys.

2.4 Tutkimuskysymykset

Haluan tutkia ja pohtia opinnäytetyössä ensisijaisesti sitä, mikä on research ja etenkin mikä on muoti-research. Pyrin vastaamaan kysymykseen ”minkälainen on hyvä research” oman työskentelyni kautta, ja teoria-osuudessa siten, miten yleisesti voidaan asia todeta.

Miten researchia luetaan, on toinen tutkimuskysymykseni, ja se on mallistosuunnittelun kannalta luonnollinen jatkumo researchin tekemisen jälkeiselle työskentelylle. Kysymys lähtee avaamaan sitä, miten tehtyä researchia voidaan tulkita ja tutkia, mitä asioita toistuu paljon, ja mikä olisi mielenkiintoinen ja uudenlainen lähtökohta tehtävälle materiaalisuunnittelulle.

Miten research ohjaa materiaalisuunnittelua, on kolmas ja viimeinen tutkimuskysymykseni. Pyrin vastaamaan tähän teoriaosuudessa, mutta pohdin asiaa myös henkilökohtaisella tasolla työni prosessi-osuudessa. Pohdin asiaa myös eettisestä ja kestävän suunnittelun näkökulmista.

2.5 Tutkimusmenetelmät

Tutkin researchin tekemistä oman tekemiseni ja omien tutkimustöiden kautta. Keskityn lisäksi pohtimaan researchin pohjalta lähtevää materiaalisuunnittelua mutta siihen liittyen myös taloudellisia ja ympäristöä vähiten kuormittavia vaihtoehtoja.

Prosessiosuuteni koostuu pääasiassa prototypoinnista sekä empiirisestä tutkimuksesta. Nämä menetelmät tulevat käyttöön oman työskentelyni ja käyttämieni työskentelymenetelmieni kautta. Teen prosessiosuudessa researchin ja materiaalikokeiluja yhteistyössä Satu Rauhamäen ja Maria Korkeilan kanssa luomaani mallistoa varten. Lisäksi tutkin muutamaa aiemmin tekemääni researchia, ja vertailen erilaisia teko- ja kokoamistapoja keskenään.

Teoria-osuudessani käytän varjostamista, sekä tärkeintä tutkimusmenetelmääni, eli hiljaista tietoa, mitä olen kerryttänyt kolmen vuoden opiskelujen aikana researchin ja materiaalikokeilujen tekemisestä. Tieto on saatu tarkkailemalla muiden tapoja työskennellä, analysoimalla omaa työskentelyä ja kehittyä itse researchin ja materiaalikokeilujen tekijänä. Kuvaan käyttämäni terminologiaa ja työskentelymenetelmiä ja selitän, mitä ne ovat ja mihin niitä käytetään erilaisia lähdemateriaaleja käyttämällä.

3 RESEARCH

3.1 Muoti-research

Research on kansainvälinen määritelmä muodin visuaaliselle taustatutkimukselle. Researchilla tarkoitetaan yleisesti laajaa sekä kattavaa taustatutkimustyötä, mikä tehdään yleensä projektin alussa ja mihin pystytään nojautumaan sekä palaamaan prosessin kuluessa.

Mallisto-researchissa on periaate sama. Kokoamis- ja esittämistavat saattavat vaihdella runsaastikin riippuen researchin tekijästä. Se sisältää kuvia, omia merkintöjä ja lähteitä, kuten mistä kuvat on otettu, kenen stailaus, kuka on kuvannut ja mihin on kuvattu. Kuvilla voidaan tarkoittaa valokuvia esimerkiksi taiteesta, vaatteista, vaatteiden rakenteista ja yksityiskohdista, ihmisistä eri alakulttuureissa, tapahtumista tai valokopioita edellä mainituista.

Kirjamaiseksi koottu visuaalisesti kiinnostavalla tavalla tehty kuvaresearch on yleisin esitystapa muoti-researchille (Kuva 2.). Aiheita voi olla useita tai vain muutamia. Tärkeintä on, että valitsee itseä kiinnostavat aiheet. Researchkirjan työstäminen on tärkeää saattaa siihen pisteeseen, että se täyttää tehtävänsä eli toimii suunnittelun ja inspiraation työkaluna.

Lähtötilanteessa materiaalia on aina runsaasti, mikä on tarkoituskin. Research elää aina prosessin edetessä, kuten omat ajatuksetkin siitä. Käytännössä kootun materiaalin määrä voi samanaikaisesti karsiutua sekä kasvaa lopullisen työn, eli mallistosuunnittelun kuluessa. Kun on kyse suunnitteluprosessista, on kyse aina tekijän tai tekijöiden subjektiivisista valinnoista, mitkä sillä hetkellä kokee itselleen uudeksi, kiinnostavaksi ja mihin halutaan keskittyä.

Kuva 2. Kaksi eri tavalla koottua muoti-researchia.

Research on kuvallinen esitys malliston aiheista, jolla pyritään luomaan tunnelmaa sekä eräänlainen maailma malliston ympärille. Se on suunnittelijan ajatusprosessia ilmaistuna kuvilla, mistä kuuluu näkyä intohimo, kiinnostus ja keskittyminen omien aiheiden ja teemojen ympärille.

3.2 Käyttötarkoitus

Researchin tekeminen on laajalti käytössä oleva mallistosuunnittelun työväline. Muotitaloissa, kuten Balenciagalla, on tähän tehtävään nimenomaisesti palkattu

suunnittelija. Research on perusta, jonka varaan koko mallisto rakennetaan. Kunnollisen taustatutkimuksen tekeminen edesauttaa ja mahdollistaa uudenlaisten muotojen, mallien, kuosien, pintojen sekä yksityiskohtien suunnittelussa.

Laajan taustatutkimuksen tekeminen mahdollistaa erilaisten yhdistelmien kautta tuoreiden sekä odottamattomien asioiden syntymistä, mikä muotisuunnittelussa on tärkeää. Muodissa tuoreudella tarkoitetaan sitä, mikä on ajankohtaista yli vuoden säteellä. Ajankohtaisuus itsessään on sitä, mitä vaateliikkeet myyvät juuri tällä hetkellä. Suunnittelija on aina askeleen edelle, vaikka kuluttuja pääseekin muotiviikkoja seuraamalla aistimaan yleisen ilmapiirin ja suunnan sekä näkemään, mihin muodissa ollaan menossa.

Ilman researchia ei olisi suunnittelutyötä, tai ainakaan mitään kunnollista sel-laista. Research tarjoaa jokaiselle mallistolle alkupisteen, ja on muotisuunnittelulle suorastaan elintärkeä asia. (Mbonu 2014, s. 10) Tehdyt valinnat on helpompi perustella, kun on aineistoa, mihin tehtyä suunnittelutyötä voidaan peilata. Näin työskentely ja suunnittelullinen retoriikka on kypsempää ja ammattimaisempaa. Researchia voi verrata esseen kirjoittamiseen, kukaan ei kirjoita 5000 sanan es-seetä omasta päästään. (<http://searchingforstyle.com/2014/11/fashion-101-how-to-do-fashion-design-research/>)

Researchin käyttötarkoitus mallistosuunnittelussa on tuoda syvyyttä ja pohjaa taiteelliseen työhön, mikä on koko taustatutkimustyön idea. Tehdyn researchin pohjalta voidaan todistaa ja perustella omien ideoiden ja suunnittelun oikeellisuus tilanteessa, jossa voidaan epäillä plagioinnin mahdollisuutta.

3.3 Lähteet ja kuvamateriaalin kerääminen

Työskentely researchin ympärillä alkaa aiheiden valinnalla ja aineiston keräämisellä. Tämän jälkeen aineistoa kootaan yhteen halutulla tavalla. Tekijä yrittää tämän jälkeen ymmärtää keräämäänsä aineistoa, minkä jälkeen voidaan miettiä, miten sitä voitaisiin hyödyntää käyttämällä sitä kyseisen malliston suunnittelussa.

Researchin työstötapa kertoo tekijänsä taidoista, kokemuksesta ja harjoittelusta. (Kawamura 2011, s. 112) Itse suunnitteluprosessi ja työskentelytavat ovat hyvin henkilökohtaisia asioita. Researchin kokoamistapoja on monia, eikä ainoaa oikeaa tapaa ole. Jokaisen tulisi noudattaa itselleen sopivaa tapaa työskennellä, ja monta kertaa itselle oikea tapa saattaa löytyä tai syntyä kokeilemisen kautta.

Aiheista voi kerätä materiaalia erikseen, tai aiheet voi sekoittaa jo heti alussa keskenään. Joku kokee aiheiden sekoittamisen keskenään helpottavan itse suunnittelutyötä, kun asioita ei tarvitse vain kuvitella, vaan myös nähdä, jolloin kuviin voidaan tehdä työstövaiheessa mahdollisia kommentteja ja huomioita (Kuva 3.). Helpoimmaksi tavaksi tällöin saattaa olla researchin kokoaminen kirjaksi, jonka sivut ovat kuin erillisiä kuvakollaaseja. Tarinallisuus ja juoni tulisi kuitenkin säilyä koko kirjan alusta loppuun.

Kuva 3. Kuviin on mahdollista lisätä omaa kommentointia, mikä helpottaa löytämään ja näkemään yksityiskohta. Se myös visualisoi tehtävää suunnitteluprosessi. Kuva on otos Geoffrey Beene and India –malliston researchista.

Kuva 4. Geoffrey Beene and India -malliston researchista havaittuja yhtäläisyyksiä aiheiden välillä.

Tehdyistä sivuista voidaan havaita värimaailma ja tunnelma. Aiheiden ja kuvien sekoittuminen voi auttaa havaitsemaan ja löytämään yhtäläisyyksiä omien aiheiden väliltä (Kuva 4.). Tämä taas auttaa prosessin edetessä malli- ja materiaali-suunnittelussa, ja värimaailmakin hahmottuu selkeämpänä. Tällä tapaa koottu research on jo valmiiksi prosessoidun oloinen ja sivut ovat jo esitettävässä kunnossa. Karsimista lopulliseen editoidumpaan researchiin tulee kuitenkin lähes aina, oli tekotapa mikä hyvänsä.

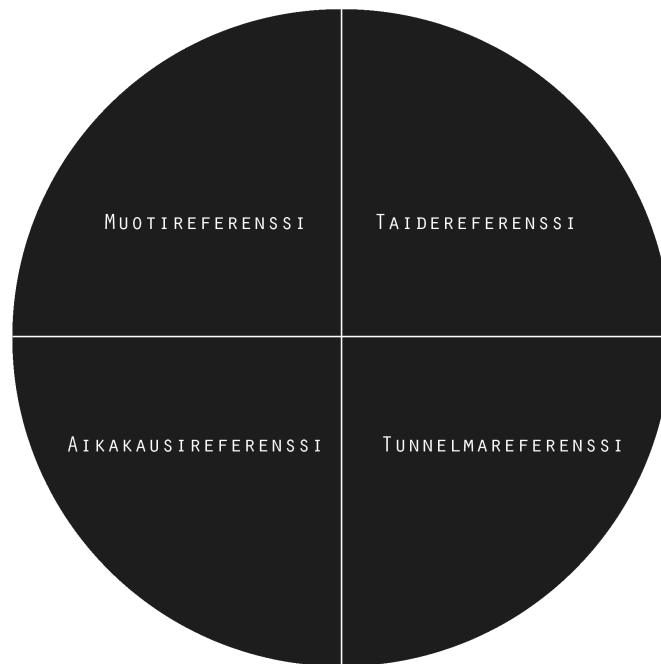
Toinen tapa tehdä research voi olla kerättyjen aiheiden määrästä riippuen esimerkiksi kahdesta neljään pinoa mustavalkoisia tulosteita, ja jokaisen pinon sitominen yhteen yhdellä niitillä. Näiden erillisten kuvapinojen lisäksi kootaan vielä erikseen väriresearch. Tällä tavoin kootun researchin kokoamistapa on vähemmän työläämpä, kuin aiemmassa leikkaa-liimaa-esimerkissä. Näin ollen se sallii ja mahdollistaa sen, että materiaalia voi olla suhteessa myös hieman enemmän, sillä sitä harvoin karsiutuu vielä kokoamisvaiheessa pois.

Taustatutkimuksen aiheina voi olla esimerkiksi kaksi, kolme tai neljä hyvin paljonkin toisistaan poikkeavaa asiaa, mutta tapa jolla ne on saatu liitettyä yhteen, on koko mallistosuunnittelun yksi suuri haaste. On tärkeää pysyä realistisena, sillä aiheita ei kannata olla kymmentä tai kymmenittäin. On turhaa laittaa kaikki samaan mallistoon, kun kerätystä materiaalista pystyisi saamaan vaikkapa 20 mallistoa aikaan. Useimmiten ”less is more”, kuten researchinkin tekemisessä, ellet satu olemaan John Galliano (Leach 2012, s. 96-99).

Uskottavuutta tuo selkeä, eheä ja kiinnostava kokonaisuus. Runsaan ja hullun malliston saa tehtyä pienemmälläkin määrällä inspiraatiomateriaalia. Hyvä esimerkki on Jean Paul Gaultierin syys/talvi mallisto vuodelta 1993, mikä oli kunni-anosoitus ortodoksijuutalaisia ja heidän kulttuuriinsa liittyvää mystiikkaa ja arvokasta pukeutumistaan kohtaan. Gaultierin mallisto ymmärrettiin kuitenkin aikoinaan väärin ja järkyttäväksi, osa koki sen olevan jopa juutalaisia pilkkaava, mitä se ei kuitenkaan todellisuudessa ollut. (<http://www.nytimes.com/1993/03/16/news/patterns-082793.html>)

Muodin visuaalisen taustatutkimuksen nelikenttä (Kuva 5.) on pelkkä esimerkki siitä, miten aiheet voi valita. Kaksi tai kolmekin aihetta riittäisi taustatutkimusmateriaalin kokoamiseen. Researchin onnistuminen ja sen tarkoitus on kuitenkin saada prosessin myötä luotua jotain uutta ja kekseliästä. Suunnittelijan ei ole kiellettyä ottaa tutkimusaiheeksi esimerkiksi pelkkää 60-lukua, mutta voisi kuitenkin kysyä, miksi tehdä uudestaan jotain jo aiemmin tehtyä. Olisi haastavaa tehdä jotain tälle kyseiselle ajanjaksolle ominaista kovinkaan paljon paremmin.

Aiheen tuoreus on tärkeää niin omalle inspiraatiolle kuin ammatillisestikin. Aina ei riitä pelkästään suunnittelijan oma tuore näkemys asiaan. Mielenkiintoisempaa olisi esimerkiksi tutkia 60-lukua suhteessa gopnikeihin, joka on yksi Venäjän alakulttuureista.

Kuva 5. Esimerkki muodin visuaalisen taustatutkimuksen nelikentästä.

Suunnittelijan tulee olla tietoinen siitä, mitä on ollut syksyn näytöksissä nyt ja 10 tai 20 vuotta sitten on ollut. Muodin ja vaatetuksen historian tunteminen on edellytys sille, että suunnittelijana tulee vakavasti otetuksi ammattipiireissä. Ei kannata toistaa tai kopioida viime vuosien näytöksiä, sillä siten on jo automaattisesti jäljessä kehityksessä. Kaikki muutkin katsovat jo toisaalle, ja kannattaa itsekkin pitää silmät ja mieli avoimina inspiraatioille.

Muodissa on oleellista kehitys ja ajankohtaisuus, vaikka muodin rytmin mukaan mallistoja suunnitellaankin aina jo reilu vuosi etukäteen ennen kyseisen sesongin ajankohtaa. Muotiviikoille näytökseen vaatteet tulevat keskimäärin kahdeksan kuukautta ennen myyntiä, poikkeuksena couture-näytökset. (<http://www.vogue.com/fashion-shows/spring-2015-couture>) Tästä voi päätellä, että researchin mallistosuunnittelun ensimmäisen vaiheen, työstäminen alkaa jo todella hyvissä ajoin. Researchia tekevältä suunnittelijalta ja muotitalon luovalta johtajalta oletetaan kykyä pystyä näkemään ja ymmärtämään, mihin suuntaan seuraava mallisto lähtee ja mikä on vielä pitkänkin ajanjakson kuluttua tuoretta ja kiinnostavaa.

Kuvamateriaalin kerääminen ja löytäminen on yksilöllistä. Inspiraatio saattaa lähteä katsotusta elokuvasta, nykytaiteen museosta tai kymmenittäin kirjastoissa vietetyistä tunteista. Materiaalia voi aluksi olla runsaastikin, mutta aiheiden rajaaminen voi olla järkevää ja hyvin varhaisessa vaiheessa prosessia. Rajaaminen helpottaa syventymistä ja keskittymistä valittuihin aineistoihin ja uuden materiaalin löytämiseen.

Kuka tahansa pystyy kokoamaan moodboard henkisiä tauluja sosiaalisen median palvelussa Pinterest:issä tai pitämään ”fiilisblogia” Tumblr:issa. Suunnittelijana ja ammattilaisena tulee erottautua ammattitaidolla. Lähteiden merkitseminen helpottaa omaa työskentelyä ja antaa mahdollisuuden löytää vastaavaa aineistoa muistakin lähteistä, tai myöhemmin palaamaan vanhoihin taustatutkimusmateriaaleihin.

Kuva 6. Materiaalin paljous saattaa joskus tuntua ongelmalliselta.

Internetin, älypuhelinien ja muut laitteet ovat mahdollistaneet aiempaa paremmat mahdollisuudet päästä käsiksi kiinnostavaan materiaaliin (Kuva 6.). Altistumme päivittäin tuhansille ärsykeille ja kuville. Joskus on suorastaan vaarallista ja äärimmäisen ei suositeltavaa lähteä heti ensimmäisenä mieleen tulleen asian perään, sillä on enemmän kuin todennäköistä, että sen on jo nähnyt jossain.

Internet on mullistanut plagioinnin helppouden. Kun poimii jonkun toisen idean, virkkeen tai kappaleen hänen kirjoittamastaan tekstistä ilman, että viittaa alkuperäiseen kirjoittajaan tai lähteeseen, kutsutaan sitä plagioinniksi eli varastamiseksi. (Kawamura 2011, s. 42)

Sosiaalisessa mediassa kuvatulva on valtava, mutta harvoin kuviin on merkittävää kummempin mitään tietoja, tai vaikka olisikin, eivät ne välttämättä kovin pitkään niissä säily. Kuvien alituinen jakaminen, repostaus ja rebloggaus, aiheuttavat sen, että usein lähteet unohtuvat tai hukkuvat matkan varrella. Google:n kuvapalvelunkaan avulla ei aina alkuperäistä lähdettä löydy, sillä kuva on saatettu ottaa kirjasta kännykän kameraa käyttämällä, ja tämän jälkeen julkaista Instagramissa kuvatekstein: ”Cool pic!”

Lähteet tulisi merkitä researchin tekotavasta riippuen joko jokaisen kuvan taakse tai viereen, tai helposti erottuvalla värillä kuvan päälle (Kuva 7.). Lähteiden merkitseminen viestii ammattitaidosta sekä arvostuksesta kuvan ottajaa ja siihen osallisia ihmisiä kohtaan.

Huonoin paikka etsiä inspiraatiota on Googlen kuvahaku, ainakaan ei kannata kirjoittaa hakukenttään ”hienoja valokuvia”. Internetiä ei ylipäätään voisi suositella ensisijaiseksi kuvamateriaalin etsinnän kohteeksi. Googlen käyttö on perusteltua silloin, kun haluaa löytää lisää materiaalia aiheesta, johon on törmännyt esimerkiksi museossa, kävelymatkalla kotiin tai kirjastossa. (<http://searchingfortyle.com/2014/11/fashion-101-how-to-do-fashion-design-research/>)

Luotettavaksi lähteeksi sopisikin kirjaston tarjoama materiaali Googlen kuvahakua paremmin. Mielenkiintoisia ja kultaakin arvokkaampia kirjoja voi löytää ulkomaanreissuilta paikallisilta kirpputoreilta, ja joskus itse kuvattu ja kerätty materiaalia lomareissulta tai mellakasta voi ollakin toimivaa materiaalia researchiin.

Taustatutkimusmateriaalin keräämiseenkin on äärimmäisen suotavaa ja sallittua käyttää luovuutta. Joskus on hyvä valita aiheiksi itselle tärkeitä asioita, mutta joskus kannattaa kokeilla jotain, mitä vihaa tai minkä kokee syvästi vastenmieliseksi. Aina voi tietenkin kokeilla jopa yhdistää nämä kaksi asiaa omassa taustatutkimusmateriaalissa, lopputulos saattaa olla yllättävä.

Kuva 7. Ote tehdystä researchista 19'th Century and the First World War, Nan Goldin & Hyena Men from Nigeria –mallistoon, jossa lähteet oli merkitty aina jokaisen kuvan päälle.

3.4 Research, moodboard ja sketchbook

Moodboardiksi (Kuva 8.) kutsutaan kollaasia, joka koostuu sommitelmista kuvia, kangasnäytteitä, pintoja, muita kiinnostavia materiaaleja ja värejä. Moodboardeja on yleensä yksi tai useampi, ja tämäntyyppinen inspiraatiokollaasi on usein käytössä suunniteltaessa pienempää tai yksinkertaisempaa kokonaisuutta. Tekstiilisuunnittelussa moodboard on yleisemmin käytössä oleva suunnittelun työväline, sillä moodboardissa on selkeämmin ja helpommin havaittavissa esimerkiksi värien ja tekstuurien tasapaino, ja juuri tämän vuoksi se palvelee paremmin tämän tyyppisessä suunnittelutyössä (Kuva 9.).

Kuva 8. Moodboard aiheesta Soviet Union and the Cold War kudottujen kankaiden mallistoon.

Kuva 9. Kudottujen kankaiden malliston rakentamista tehdyn moodboardin ympärille. Aihe: Soviet Unien and the Cold War.

Suurempien kokonaisuuksien suunnittelussa ja kokoamisessa research on hyödyllisempi, sillä siinä pureudutaan ja syvennytään eri tavalla ja laajemmin valittuihin aiheisiin. Researchissa, toisin kuin moodboardissa, ehtii syntyä selkeästi havaittava niin sanotusti ajatuskaari, joka voi myös toimia malliston kaarena. Mallistoissa on hyvin tavallisesti selkeä alku ja loppu. Usein mallisto kasvaa loppua kohden, jolloin saadaan aikaan loppuhuipentuma.

Moodboard voidaan kuitenkin aina tehdä myös tehdyn laajemman researchin pohjalta, jotta materiaaalimaailman suunnittelemisen olisi helpompaa. Näin ollen moodboard tehdään researchin lisäksi tukemaan tehtyä taustatutkimusta. Tällöin voidaan moodboardiin rajata halutut asiat ja painotukset.

Researchin ja sketchbookin ero on häilyvämpi, sillä ne jakavat suunnittelijat sekä yliopistot kahteen koulukuntaan. Ensimmäisen mukaan research on lähinnä kirjallista aineistoa ja sketchbook sisältää luonnoksia, omia merkintöjä ja kuva-ai-

neistoa lähteineen. Toisen mukaan research on lähinnä kuva-aineistoa lähteineen mahdollisten luonnosten ja omien merkintöjen kanssa ja sketchbookiksi kutsutaan taas luonnoskirjaa.

3.5 Lopullinen research

Onnistunut research palvelee käyttötarkoitustaan muodin visuaalisena taustatutkimusmateriaalina. Sen pystyy esittämään aiheesta kiinnostuneelle henkilölle, mahdolliselle työnantajalle tai työyhteisölle.

Yleisesti on tapana tehdä kaksi researchia, joista ensimmäinen on laaja, omaan käyttöön tarkoitettu. Toinen on siitä jalostetumpi versio, mihin on poimittu ainoastaan tehdyn tutkimustyön tärkeimmät asiat ja pääpointit. Toisen version pystyy esittämään helpommin muulle yleisölle, sillä ensimmäinen research on monesti suunnittelijalle itselleen tärkeä ajatusprosessin työväline, mutta kaikkein oleellisin ei ehkä välity siitä jollekin toiselle henkilölle.

On täysin luonnollista, ettei jokainen tehty sivu tai kuva vastaa täysin myöhemmin valmiiksi suunniteltua mallistoa, ja tärkeimmät sekä oleellisimmat asiat onkin ehkä helpompi havaita vasta mallistoprosessin edetessä ja valmistuessa. Materiaalin tulee olla esitettynä mahdollisimman visuaalisella ja kiinnostavalla tavalla. Persoonallisuudesta, lähteiden merkitsemisestä, tasaisesta laadusta, kokoamistavasta sekä yllättävistä oivalluksista saa lisäpisteitä.

Tärkeintä researchin tekemisessä on, että tehty kokonaisuus on toimiva ja palvelee käyttötarkoitustaan. Onnistuneesti tehdystä muodin visuaalisesta taustatutkimuksesta saadaan malliston tekemiseen lähes kaikki tarvittava, sillä sen pohjalta on lähtöisin kaikki suunnittelutyö kyseiseen mallistoon.

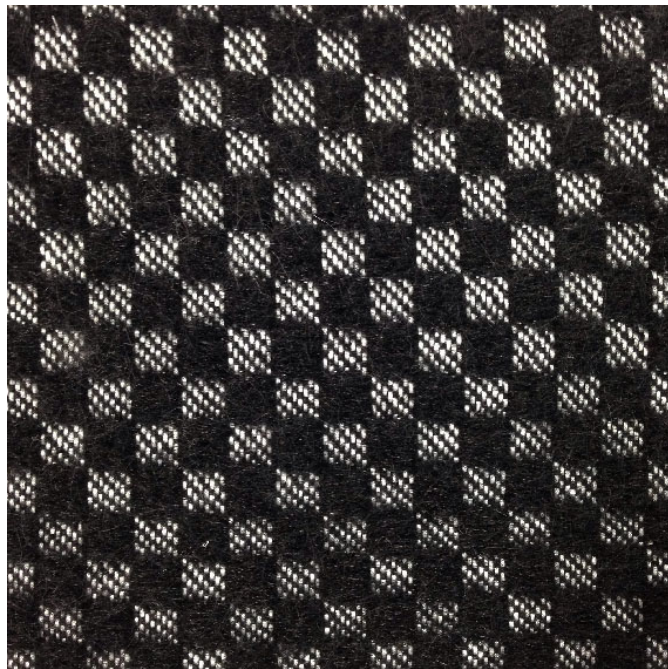
Suunnittelijalla on mahdollisuus researchin kautta perustella kaikki mallistosuunnittelussa tehdyt valinnat ja päätökset. Hyvin kootun visuaalisen tutkimusmateriaalin ansioista kommunikaatio työyhteisössä on huomattavasti helpompaa.

4 RESEARCHISTA MATERIAALIKOKEILUIHIN

4.1 Materiaalisuunnittelu muodissa

Malliston suunnittelu ei koostu pelkästään researchin tekemisestä, muoto- ja mallisuunnittelua, vaan materiaalien ja lankojen valitseminen, tuntu, pinnat, värit, kuosit ja printit ovat kaikki osana mallistosuunnittelua. Materiaalisuunnitteluun kuuluu yleensä olemassa olevien lankojen ja kankaiden, tai kudottujen kankaiden värjäystä, kudottuja kankaita kuten jacquardeja, neulottuja vaatteita, brodeerauksia ja kirjailuja, printtien ja kuosien suunnittelua ja painamista eri tekniikoin.

Mallistoajattelussa toisto on tärkeää, ja juuri materiaalisuunnittelussa toistolla voi pelata monella tapaa. Samaa kuosia voidaan käyttää hieman varioituna neuloksissa, kudotuissa jacquardeissa, kankaalle painettuna, maalattuna tai vaikka brodeerattuna. Mahdollisuuksia on lähes rajattomasti. Pelkästään jo erilaisilla sidoksilla neuleissa ja kudotuissa materiaaleissa saadaan paljon aikaan (Kuva 10.), puhumattakaan kaikista mahdollisista kankaanpainotekniikoista.

Kuva 10. Esimerkki kudotusta kankaasta.

Kudottujen kankaiden kohdalla voidaan jo suunnitteluvaiheessa miettiä, mitkä langat värjäytyvät helposti, ja millä tekniikalla ne voidaan värjätä. Tämänlaisten lankojen kanssa voidaan taas käyttää tietoisesti sellaisia lankoja, jotka eivät värjäydy, tai esimerkiksi lankoja, jotka kutistuvat höyrytyksessä. Näin voidaan saada aikaan kiinnostavia lopputuloksia.

Tokikaan ei ole aina välttämätöntä pitää lähtökohtana sitä, että tehtyä kangasta tultaisiin jälkikäsittelmään. Langat ja sidos tai sidokset voidaan valita hyvin myös siten, että kangas olisi lähes käyttökelpoinen sellaisenaan sen valmistuttua puilta. Aina on kuitenkin hyvä vähintäänkin pestä, kuivata ja höyryttää, eli tehdä kokeiluja kutistumisen varalta, sillä aina olisi suositeltavaa höyryttää valmis kangas ennen leikkuuta, ettei ompeluvaiheessa tapahtuisi ikäviä yllätyksiä.

Jälkikäsittelyllä tarkoitetaan samaa kuin viimeistyksillä, eli sitä mitä kankaalle aiotaan esimerkiksi kutomisen jälkeen tehdä. Esimerkkejä jälkikäsittelystä voisi olla värjääminen (Kuva 11.), höyrytys langan kutistamisen vuoksi tai vaikka reaktiivi-

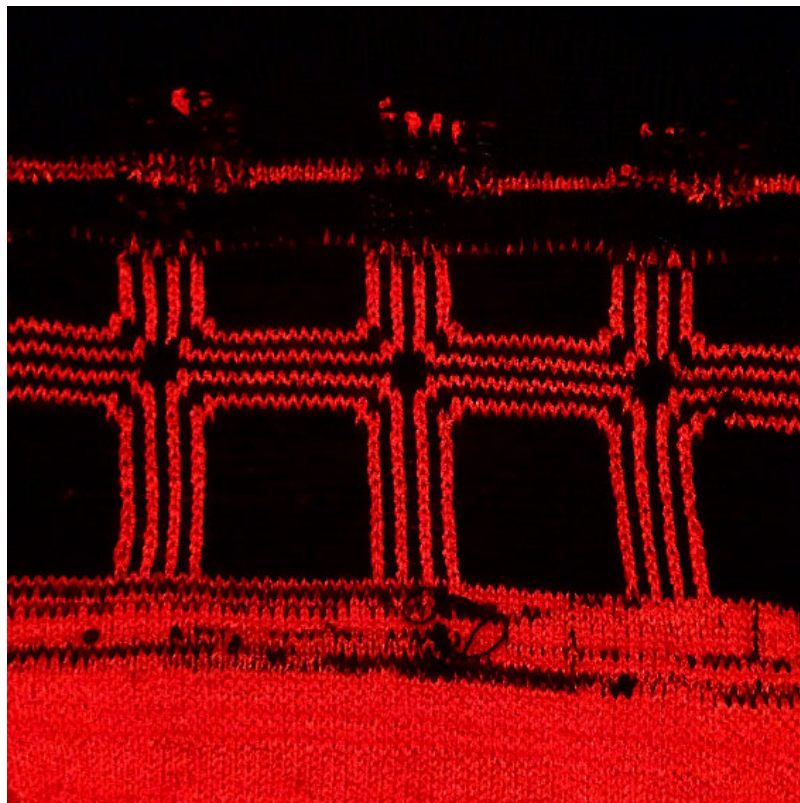

Kuva 11. Esimerkki siitä, miten eri tavalla erilaiset langat ja materiaalit värjäytyvät.

painanta. Erilaisia sidoksia on paljon, mutta aina on kiinnostavaa, jos onnistuu kehittämään jotain uutta.

Tuntu ja paino ovat myös tärkeitä seikkoja, joita tulee miettiä tarkkaan lankoja ja sidostyyppiä valitessa. Takkiin suunnitellusta kankaasta halutaan monesti raskeampi kuin esimerkiksi ohueksi ja kevyeksi suunnitellusta paitakankaasta. On myös tärkeää ymmärtää ja tietää, mitkä langat sopivat yhteen, eikä esimerkiksi käyttää sellaisia lankoja, jotka haurastuttavat toisiaan.

Neulesuunnittelussa pätevät monesti samat lainalaisuudet, kuin kudonnassa. Neulesuunnittelun etuina on muun muassa se, että vaatteet voidaan neuloa muotoon, jolloin leikkuuvaiheelta säästytään. Neuleessa on kuitenkin omat haasteensa, ja kokeiluja joutuu tekemään usein monta ennen kuin haluttu lopputulos saavutetaan (Kuva 12.).

Kuva 12. Esimerkki siitä, miten asiat eivät aina mene suunnitelmien mukaisesti, mutta lopputulos saattaa olla kiinnostava.

Erilaiset langat ja jopa eri värit samasta langasta käyttäytyvät eri tavalla, ja tämän vuoksi onkin tärkeää tehdä aina tiheystilkku halutusta langasta. Tilkun avulla voidaan piirtää ja laskea kaavat, sekä laskea paljonko lankaa suurin piirtein tarvitaan kyseiseen malliin. Neuleessakin mahdollisuuksia on rajattomasti, ja sidoksia ja lankoja vaihtamalla saadaan jo aikaan kiinnostavia lopputuloksia.

Kankaanpainossa erilaisia mahdollisuuksia luovat materiaali, johon painetaan sekä erilaiset painotekniikat. Materiaali voi olla esimerkiksi nahkaa, neulosta, kudottua kangasta, huovutettua villaa ja painotekniikasta riippuen voidaan painaa jopa tekokuiduille. Kankaanpaino ei ole ainoastaan kankaan muokkaamista väreillä, vaan samaa raporttia voidaan toistaa kaaviolla myös konkreettiseen pinnan ja materiaalin muokkaukseen saakka.

4.2 Laadukas materiaalisuunnittelu

Laadukkaasta materiaalisuunnittelussa materiaali on silloin tehty hyvistä raaka-aineista ja eettisesti tuotettu, sekä viimeistelty. Kankaan viimeistelyksen teko on helpointa, jos se on esimerkiksi värjättävissä myös ilman teollisia menetelmiä.

Sanan "laatu" tulisi jo itsessään sekä merkitykseltään sisältää ekologisuuden, eettisen valmistuksen, kestävyys, laadukkaan valmistuksen sekä hyvän suunnittelutyön. Monien halpaketjujen vaatetusmateriaalit ovat niin heikkotasoisia, että ne kestävät hyvin huonosti kulutusta, saati ensipesua. Kiertyneet saumat, sekä venähtäneet ja reikiintyneet materiaalit ovat vallanneet markkinat, ja 80 prosenttia Suomessakin markkinoiduista halpaketjujen vaatetuskankaista tulee Kaukoidästä. Vaatteen valmistaja määrittelee jo vaatteiden arvokkaan merkityksen kuluttajille. Halpaa ja huonolaatuista vaatetta voi säilyttää esimerkiksi oman huoneen lattialla sängyn alla, eikä sitä tarvitse erityisesti huoltaa saati sitten edes maksaa siitä 14:sta euroa enempää, koska se muutenkin hajoaa hyvin äkkiä pesussa tai käytössä, ja mielenkiinto käyttäjällä lopahtaa sen ulkonäköönkin luultavasti jo ennen edellä mainittuja. Kalliimpaa ja laadukkaista materiaaleista työstet-

tyä, itselle rakasta ja laadukasta vaatetta, johon ehkä säästettiin kokonaisen kesän ajan, huolletaan ja säilytetään sen arvon mukaisella tavalla, ja vuosien saatossa se saattaa periytyä muille sukupolville, tai sitä muokataan ja korjataan ajan myötä tarpeen mukaan.

Vastuu kestävän kehityksen mahdollistumisesta ja toimivuudesta käytännössä on kaikilla, vaikka suurin osa tahtois sulkea silmänsä ja unohtaa sen. Tänä päivänä on kuitenkin vielä haastavaa puhua kestävästä kehityksestä samassa yhteydessä muodin kanssa. Suunnittelijana voi omalta osaltaan vaikuttaa asiaan vielä kuluttajaa enemmän pitämällä kiinni periaatteista ja kantamalla vastuunsa. Tänä päivänä on kuitenkin vielä haastavaa puhua kestävästä kehityksestä samassa yhteydessä muodin kanssa.

4.3 Materiaalisuunnittelu researchin pohjalta

Researchista välittyvä tunnelma on tarkoitus saada välittymään myös materiaalisuunnittelussa. Kuosi-, pinta- ja värimaailma syntyy myös taustatutkimusmateriaalin avulla, mikä näin ollen lisää yhtäläisyyttä ja tekee mallistoa kokonaisuutena eheämmäksi.

Aiheet voivat olla lähtöisin arkkitehtuurista, vaatetuksen tai muodin historiasta, runosta, elokuvasta, katumuodista, musiikista, veistoksesta, valokuvasta, performanssitaiteesta, installaatiosta, luonnosta tekstiilistä tai maalaustaiteesta. (<http://searchingforstyle.com/2014/11/fashion-101-how-to-do-fashion-design-research/>) Materiaalisuunnittelua tehdessä lähdetään tutkimaan näitä asioita kankaan, kuosien, langan, värin, tunnun, painon, tekniikan, sidosten ja pinnan avulla.

Parhaat materiaali-ideat syntyvät kokeilun kautta. Ideoita voi joskus ottaa melko suoraan, mutta monta kertaa myös suuremman kokoluokan idea on ollut lähtöisin jostain pienestä yksityiskohdasta, ja toisinpäin. Ideoita syntyy materiaaleihin pääasiassa aiheiden yhdistelmistä tai tehdyn researchin yksityiskohdista.

Esimerkiksi kudottua kangasta suunniteltaessa, voidaan siihen sisällyttää vaikka kaikki tutkitut aiheet, mutta on hyvä miettiä myös suurempaa kokonaisuutta, ettei malliston materiaaalimaailma huku ylikuorrutetuille joulukuusimaisilla kankailla. Kuten mallisuunnittelussakin, tulee materiaalien kohdalla miettiä tasapainoa.

On täysin suunnittelijasta kiinni, haluaako käyttää pelkästään luonnonkuituja, tekokuituja tai jotain siltä väliltä. Näitä päätöksiä tehdään yleensä viimeistään siinä vaiheessa, kun mietitään mitä tekniikkaa halutaan käyttää materiaalin toteuttamiseksi.

Mallisuunnitteluakin helpottaakseen voidaan pohtia, onko esimerkiksi raskaamman kankaan vastapainoksi jotain kevyempää. Jos malliston lähtökohtana ei ole tehdä koko mallistoa esimerkiksi trikoosta, voidaan miettiä, halutaanko mallistoon sisällyttää neulottua, kudottua, painettua, värjättyä tai brodeerattua.

4.4 Materiaalikokeilut

Materiaalikokeiluilla tarkoitetaan pieniä kokeilutilkkuja, joiden pohjalta voisi suunnitella isomman määrän kangasta. Toteutus voi olla hyvinkin kokeellinen ja rajoja rikkova ja kokeiluihin kelpaavat niin kynsilakat, akryylimaalit kuin kuumaliimakin.

Lopputuloksen ei ole vielä kokeiluja tehdessä välttämätöntä olla mitenkään erityisen vaatteellinen, ja materiaalikokeilun tuntu onkin monesti täysin vääränlainen vaatetusmateriaaliksi. Kokeilujen ideana on lähinnä yrittää keksiä sekä kehittää uusia ja ennakkoluulottomia tapoja työstää kangasta.

Materiaalikokeilujen kautta voidaan löytää mielenkiintoisia, uusia ratkaisuja tai esimerkiksi uudenlaisia sidoksia kudonnassa. Kokeiluja voi tehdä ammattimaisia välineitä käyttämällä, mutta myös esimerkiksi liimaa, kynsilakkaa tai teippiä käyttämällä. Uusi idea saattaa tulla paikassa, missä ei ole mahdollista päästä esimerkiksi painostudioon tai kangaspuiden äärelle.

Kokeilujen pohjalta lähdetään miettimään mikä tekniikka olisi paras mahdollinen mahdollisimman lähelle samaan lopputulokseen pääsemiseksi. Samaa ideaa voi mahdollisesti toteuttaa neuloksena, kudottuna kankaana, värjäyksellä ja erilaisilla painotekniikoilla. Mallistoajattelussa toistettavuus on kokonaisuuden kannalta olennaista, minkä vuoksi tämän tyyppinen kokeilu eri tekniikoilla on äärimmäisen hyödyllistä ja järkevää.

Materiaalikokeiluita voi myös tehdä muotoilemalla torson päälle (Leach 2012, s. 157). Tällöin nähdään paremmin, miltä vaate näyttäisi todellisuudessa, mutta toisaalta saadaan myös täysin toisenlainen näkökulma materiaalin muokkaukseen (Kuva 13.). Pystytään tekemään paljon konkreettisempia sekä suuremmissa mitakaavassa asioita.

Kuva 13. Muotoilemalla voidaan myös muokata materiaalia ja suunnitella erilaisia pintoja.

5 PROSESSI

5.1 Geoffrey Beene & India

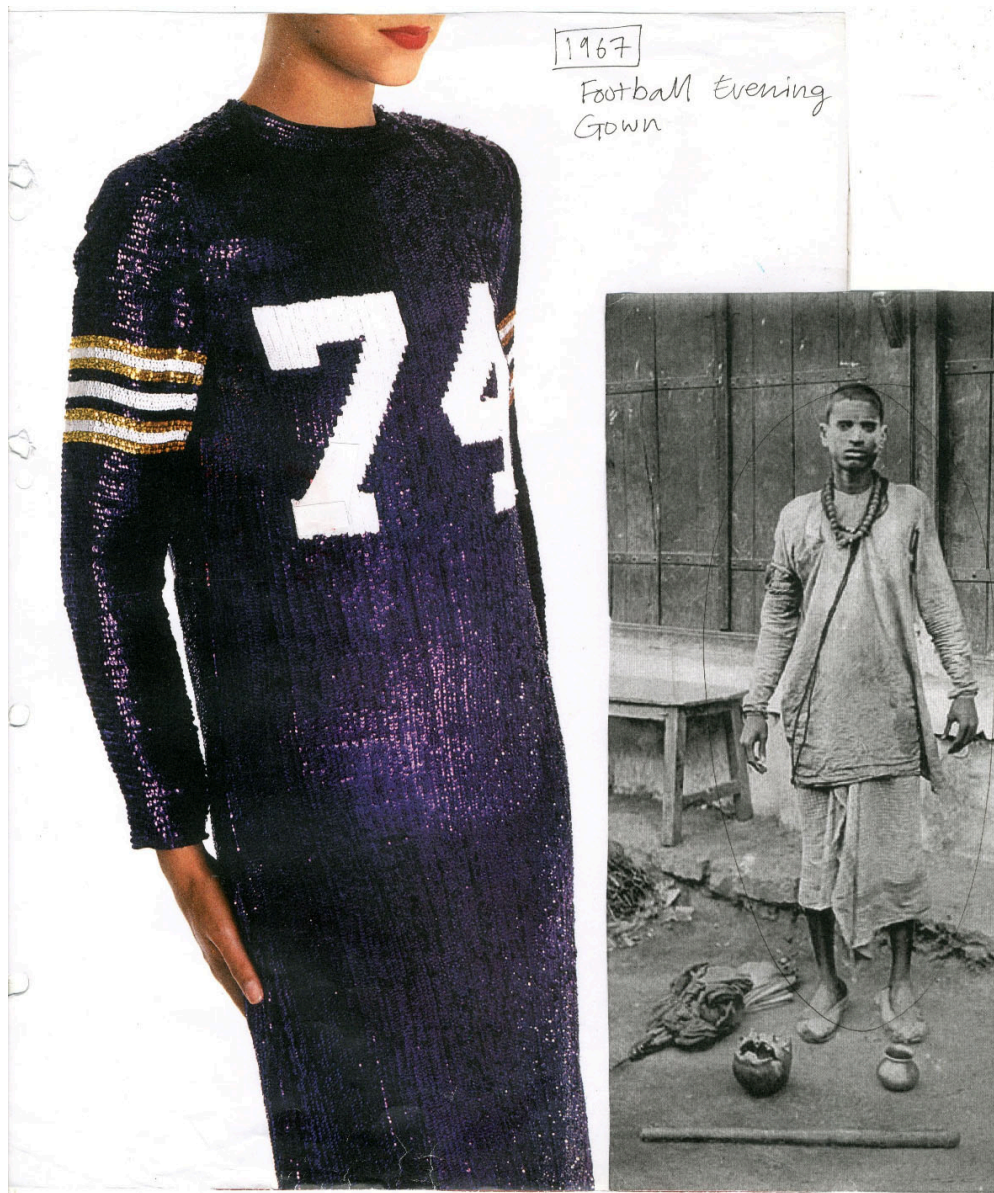
Geoffrey Beene & India -mallistooni arvoin research-aiheeni kuolleista muotiloista tai suunnittelijoista sekä alkuperäiskansoista. Geoffrey Beene -niminen yritys tekee yhä vaatteita, mutta on kuitenkin kaukana siitä alkuperäisestä maineesta ja loistosta ennen luovan johtajan Geoffrey Beenen menehtymistä vuonna 2008. Beenestä on tehty useampikin hyvin visuaalisesti kattava kirja muotitalon ollessa vielä yksi edelläkävijöistä.

Oli mielenkiintoista, että alkuperäiskansoista valikoitui juuri Intia, sillä Intiassa kastijärjestelmän vuoksi alkuperäinen väestö ei ole sekoittunut muuhun väestöön. Alkuperäisväestö eli adivasit ovat kastijärjestelmän pohjalla eli kastittomia. Heitä on Intian väestöstä yhä nykyäänkin n. 90 miljoonaa. Keskityin kuitenkin tutkimaan adivaseja 1800- ja 1900-luvulla. Löysin suurimman osan aineistostani Helsingin Kansalliskirjastosta sekä e-kirjoista.

Kuva 14. Valikoituneet aiheet.

Halusin tehdä resort malliston naisille. Lähdin tutkimaan ensin molempia aiheitani erikseen, mutta koin sitten viisaammaksi sekoittaa ne keskenään. Tulostin ja kopioin paljon kuvamateriaalia, ja aloin yhdistelemään kuvia. Etsin tietoisesti yhtäläisyyksiä (Kuva 15.) aiheitteni väliltä, esimerkiksi silueteissa, pinnoissa, kuosseissa ja yksityiskohdissa. Nostin esille myös niiden väliltä löytämiäni vastakohtia. Aloin researchia kootessani piirtämään kuvien päälle ja ympyröimään havaintojani, eli käytännössä tein kuviin kommentteja ja muistiinpanoja. Kirjoitin lähteet aina kuviin tai kuvien taakse.

Kuva 15. Esimerkki löytyneestä yhtäläisyydestä siluetissa.

Lähdin tekemään researchia siitä näkökulmasta, että olisin Geoffrey Beene –merkin uusi luova johtaja, ja olisin päättänyt tehdä malliston inpiroituneena Intian alkuperäisväestöstä, mutta tehdä sen omalle merkilleni uskollisella tavalla. Lähdin tutkimaan myös intialaista modernia taidetta ja kansanperinteitä, kuten Holi-festivaaleja

Kuva

16.).

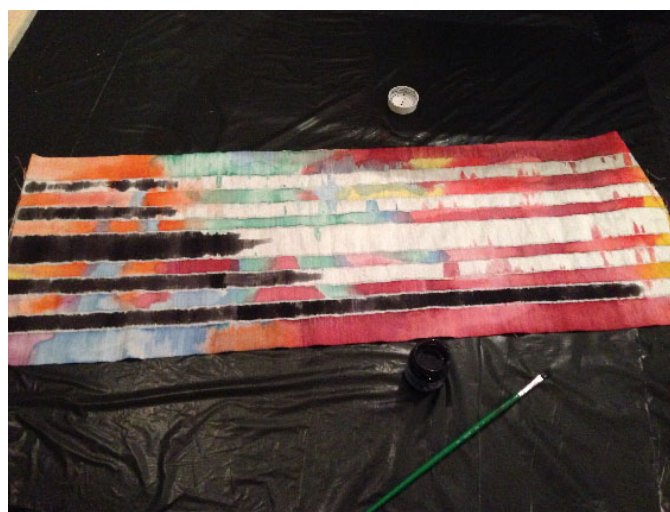
Kuva 16. Kuvia Holi-festivaaleilta.

Keräsin materiaalia paljon, mutta valitsin intuition perusteella mielestäni parhaimmat ja kaikkein eniten itseäni puhuttelevat kuvat researchiin. Halusin pitää kuvat mahdollisimman kokonaisina. Kiinnostuin paljon Beenen suunnittelemasta pelipaita-mekosta, ja aloin luonnostelemaan alkuperäiskansasta löytämiini kuviin pelipaitoja ja pelinumeroita sarien ja muiden vaatteiden päälle (Kuva 17.).

Kuva 17. Omia huomiointeja ja lisätyt pelipaidan numerot.

Kaikki kuvat adivaseista, olivat 1900-luvun alkupuolelta tai 1800-luvun lopulta, joten ne olivat luonnollisesti mustavalkoisi. Halusin lisätä kuviin väriä, mistä sain idean käyttää Holi-festivaalien väripilveä kuosina. Maalasin silkin päälle silkki-maaleilla (Kuva 18.). Kokeilin tekniikkaa kuivalle, kostealle ja märälle kankaalle. Parhaan leviämisen sain aikaan hieman kostealle kankaalle, mikä tosin aiheutti värien haalenemisen.

Kuva 18. Silkki-maaleilla maalausta.

Kuva 19. Laxman Pain, Raag Bhairav (1965).

Erään idean materiaalikokeiluun sain taitelija Laxman Pain työstä Raag Bhairav (1965) (Kuva 19.). Maalasin kahdelle yhteen ompelemalleni kankaanpalalle päälle mustalla akryylimaalilla (Kuva 20.). Myöhemmin tekniikan olisi voinut toistaa maalaamalla päälle mustalla pigmenttivärillä.

Kuva 20. Oma versio taiteilijan työstä akryylimaaleilla.

Halusin sisällyttää materiaaalimaailmaan myös neuleita. Lähdin neulomaan ensin värimaailmaa, mikä minulle syntyi aiheistani, mutta lisäsin siihen raidat kuten pelipaitojen hihansuissa (Kuva 21.). Toisen neuleen suunnittelun punasiniseksi 8x8 ribbiksi. Idea syntyi Bekha Rodwittiyan maalauksesta The Chillie Pounder (1996) sekä Beenen suunnittelemasta saman värimaailman raidallisesta mekosta (Kuva 22.).

Kuva 21. Neulekokeilu pelipaita-raidoilla.

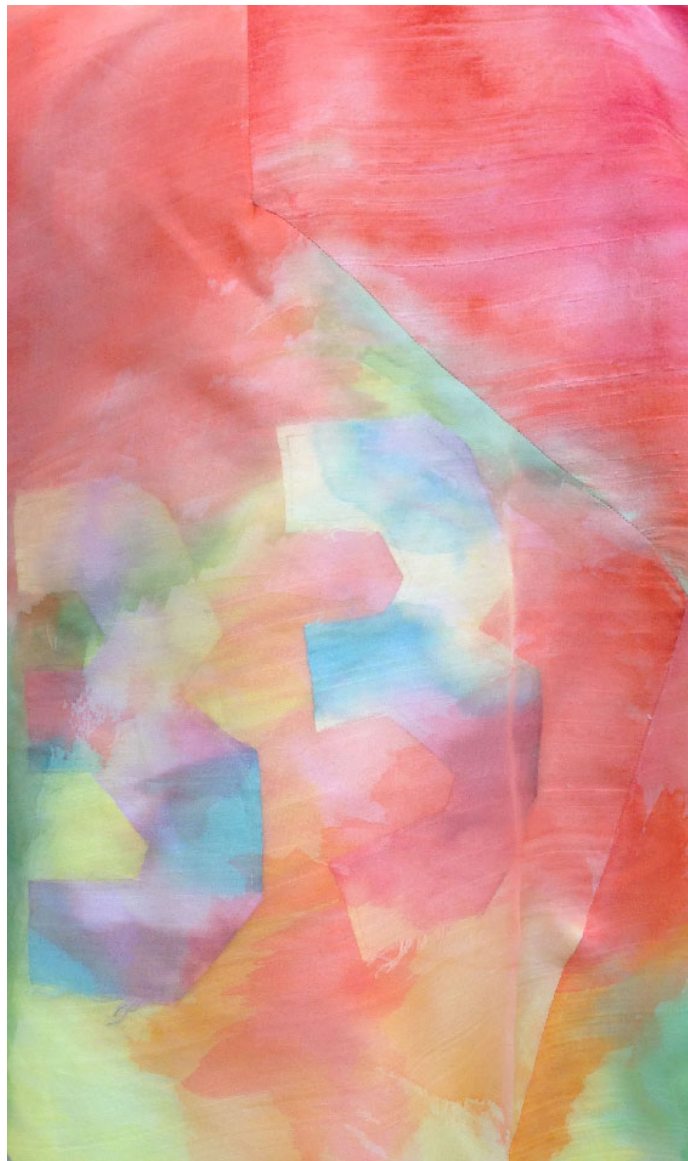
Halusin myös yhdistää pelipaidan ja sarin. Hain kirpputoreilta ja kierrätyskeskuksesta ison kasan pelipaitoja, ja muotoilin ja leikkelin niistä erilaisia kokeiluja. Ko-

Kuva 22. Lähtökohta 8x8 ribbiseen neuleeseen.

keilin myös leikellä paidat palasiksi ja muotoilla ja ommella jäljelle jääneistä palasista kokoon vaateen käyttämällä satunnaisesti valikoituja palasia. Leikittelin ajatuksella siitä, miten adivasit pukisivat pelipaidat päällensä ja miten he yhdistelisivät ne.

Käytin pukemisideaa myös siinä, miten kankaita pystyisi kerrostamaan, ja miten siihen maalattu kuosi mahdollisesti käyttäytyisi silloin. Maalasin saman Holi-festivaalista saadun idean dupion silkille ja silkki organzalle, ja yhdistin ne ompeleella. Lisäsin myös pelipaitojen tyypisiä numeroita patchina kankaan pintaan (Kuva 23.).

Kuva 23. Kankaiden kerrostaminen, numerot ja leikkaukset.

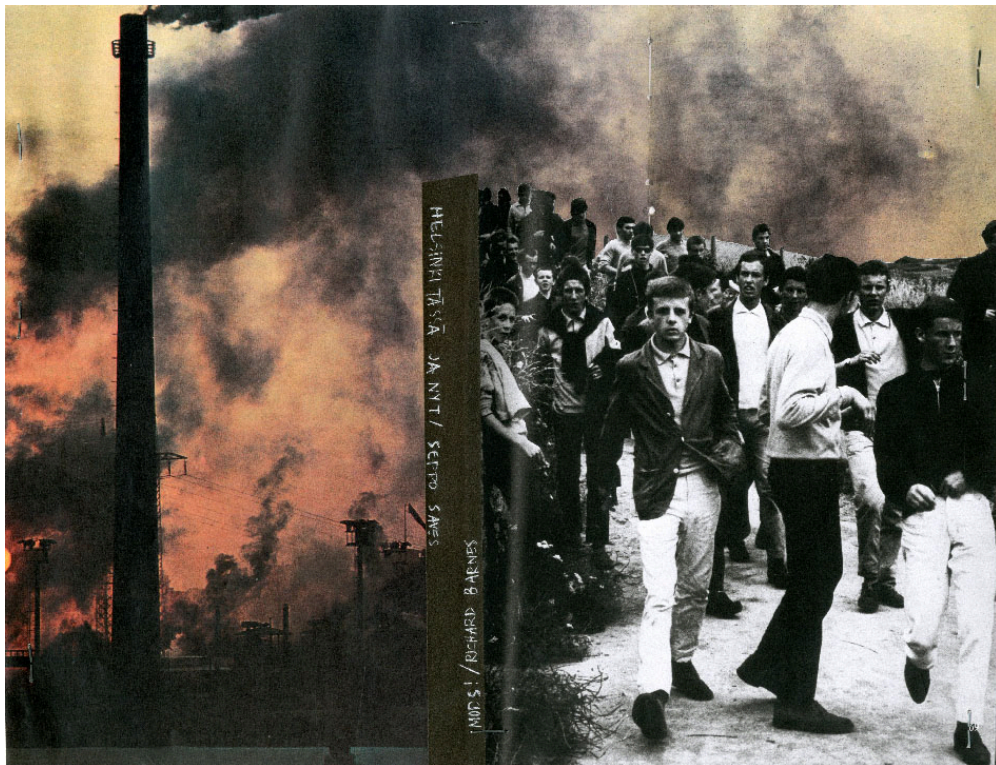
5.2 Mods & Work Wear

Mods & Work Wear -mallistooni arvoin aiheeni erilaisista nuorisokulttuureista ja yleisimpien vaatetuksen käyttötarkoituksista. Teoksia Modeista löytyi Helsingin yliopiston Kasvatustieteenlaitoksen kirjastosta ja HelMet-kirjastosta tilaamalla.

Work Wear -kuvia etsin vanhoista valokuvista. Kirjoja löysin Helsingin Arabian kampuskirjastolta Valokuvataiteen puolelta.

Lähdin työstämään researchia tällä kertaa paljon enemmän kirjamaisempaan muotoon. Tein sivut käyttämistäni kuvista nitomalla ja teippaamalla ne toisiinsa kiinni. Leikkelin kuvia paperiveitsellä enemmän irti taustoistaan. Käsittelin kuvamateriaaliani paljon raaemmin, mikä sopi myös arvottuihin aiheisiini (Kuva 24.).

Nyt lähdin työstämään mallistoa eteenpäin täysin materiaalin ehdoilla. Olin päättänyt jo ennen aiheen valintaa, että tekisin unisex-farkkumalliston. Tämä helpotti materiaalisuunnittelua, koska pystyin pelaamaan yhden materiaalin kanssa, ja varioimaan siitä erilaisia pintoja, ompelemalla kangasta patcheiksi kankaan

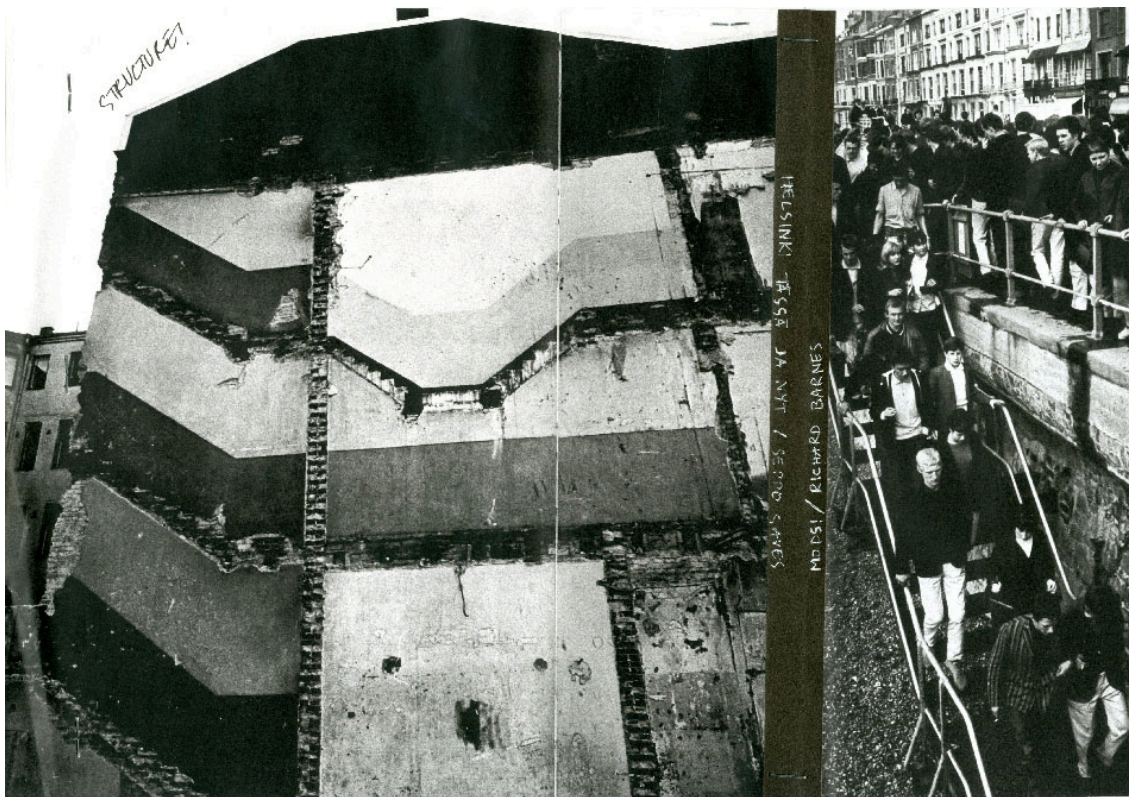

Kuva 24. Tällä sivulla researchia on toisen kuvan ihmiset leikattu ulos kuvasta.

päälle, antamalla rispaantua tai huolittelemalla sen. Halusin myös kokeilla käsitellä kangasta jotenkin, ja päätinkin kokeilla valkaista farkkua kloriitissa.

Idean kloriittivalkaisusta sain kirjasta Helsinki tässä ja nyt, Seppo Saves. Kuva, missä on tehdasmaisema oranssinpunertavalla taivaalla tehdassavun peittämänä (Kuva 24.). Tiesin jo nuoruusvuosien kokeiluista, että mustasta farkusta saadaan valkaisemalla aikaan oranssia. Samasta kirjasta löytyi mielenkiintoinen kuva rakennuksesta, minkä näin jo mielessäni tehtynä farkusta. Halusin myös kokeilla kuvan innoittamana raakareunaa, minkä annoin rispaantua (Kuva 25.). Kokeilin myös rispaannuttaa itse farkkua käsin ja pesukoneessa, mutta mielestäni näin raju reuna ei sopinut malliston tunnelmaan.

Tutkimalla Modsien parkoja, sain niiden vaatemerkeistä ja vespojen ajovaloista idean patch-work -tyyliseen pintaan. Kokeilin myös rypyttää kangasta ompelemalla sitä yhteen, mutta se ei tuntunut sopivan tähän projektiin.

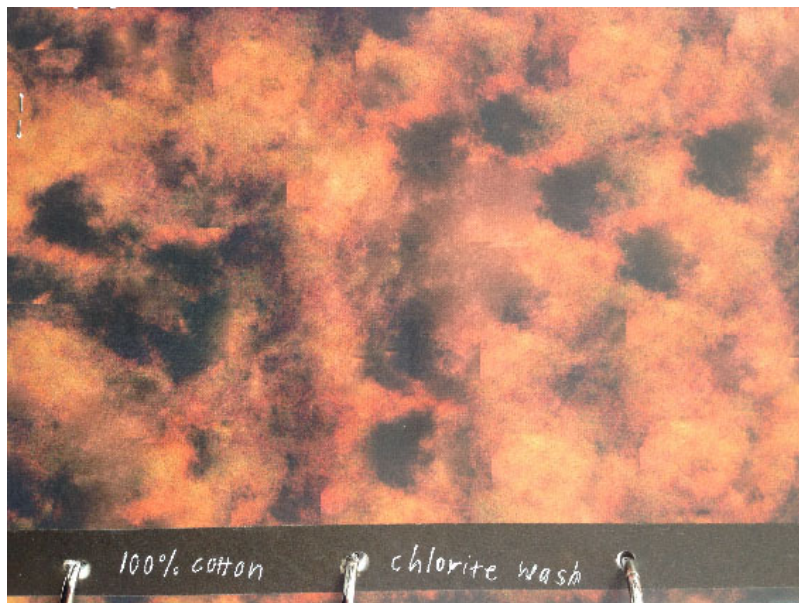

Kuva 25. Mielenkiintoinen seinämä.

Kuva 26. Rispaannutettu reuna.

Miettiessäni kokeiluvaiheessa värejä, halusin sisällyttää malliston värimaailmaan mustaa ja oranssia. Idea näihin tuli research kuvasta, mutta oranssi mielletään myös monesti työvaatetukseen kuuluviin väreihin esimerkiksi rakennustyömaalla. Oranssi on hyvä huomioväri ja lisää näin ollen työturvallisuutta. Halusin kokeilla myös myös valkaista sinistä farkkua valkoiseksi, ja sen jälkeen värjätä valkaistuneen osion oranssiksi (Kuva 26.).

Kuva 27. Värjätty farkku.

5.3 19'th Century and the First World War, Nan Goldin & Hyena Men from Nigeria

19'th Century and the First World War, Nan Goldin & Hyena Men from Nigeria -mallistoni kuvat valitsin itse rajaamalla mahdollisuuksia yhteen vaatetushistorian aikakauteen, taiteilijaan sekä alakulttuuriin (Kuva 28.). 1800-luvulta etsin kuvia valokuvataiteen puolelta, sillä silloin pystyttiin ensimmäisen kerran ottamaan onnistunut valokuva; tutkin siis käytännössä valokuvataiteen historiaa, sekä ensimmäisiä valokuvia. Kiinnostuin erityisesti 1800-luvun halloween-asuista, muotokuvista sekä post-mortem -kuvista.

Ensimmäisestä maailmansodasta löytyi runsaasti kuvamateriaalia, ja kirjoja sain käsiini tilaamalla niitä itselleni HelMet-kirjastoista. Kirjoissa oli hätkähdyttäviä ja melko pysäyttäviä kuvia sodasta, haavoittuneista ja paikoista (Kuva 29.).

Taiteilijaksi valikoitui Nan Goldin, jonka töitä näin ensimmäisen kerran Kiasmassa 2008, ja ihastuin taiteilijan synkkään, realistiseen ja hyvin omakohtaiseen tapaan

Kuva 28. Aloitusaukeama tehdystä research kirjasta.

Kuva 29. Saksalaiset sotilaat kaasuhyökkäyksen jälkeen.

ottaa kuvia. Taiteilija kuvasi aikoinaan paljon itseään ja ystäviään, ja vaikka kuvat ovatkin synkkiä teemoiltaan, ovat ne kuitenkin äärimmäisen kauniita.

Nigerilaisiin Hyeena-miehiin törmäsin ensimmäistä kertaa Pieter Hugon kuvaina Kiasmassa 2011. Kuvat ovat osa kokonaisuutta *The Hyena and Other Men*. Tutkin myös kuva-aineistoa Hyeena-miehistä Pieter Hugon valokuvakirjoista, uutisjulkaisuista sekä e-kirjoista. Löysin kuvia tästä alakulttuurista jo 1800-luvulta.

Halusin tällä kertaa tehdä mallistoni miehille, ja researchistani paljon rosoisemman ja synkemmän. Lähdin rohkeasti leikkaamaan paperiveitsellä kuvia irti taustoista, ja liittämään kuvia toistensa päälle liimaamalla, teippaamalla ja nitomalla (Kuva 30.). Värimaailmani muodostui melko selkeäksi researchini pohjalta.

Researchia tehdessä, alkoi käydä ilmi, että Nan Goldin, 1800-luku ja ensimmäinen maailmansota olivat enemmän tunnelmallisia referenssejä ja vaatteiden siluettiin, leikkauksiin ja väreihin. Tärkeimmäksi materiaali-, väri- ja vaatereferenssiksi muodostui Nigerilaiset hyeena-miehet.

Kuva 30. Esimerkki siitä, miten aiheet toimivat yhdessä.

Liimasin kuvat vanhaan opinto-oppaaseen, minkä ansoista tulos oli paljon ammattimaisempaa. Huomasin heti pitäväni paljon enemmän tekniikasta, missä aiheet sekoitettiin täysin keskenään. Researchista alkoi muodostua paljon henkilökohtaisempi itselleni, ja sain jo sitä tehdessäni paljon ideoita materiaaleista, tunnuista ja langoista. Hyeena-miesten kengistä joita he käyttivät hyeenoiden kesyttämiseen, sain idean käyttää niitä jossain hyvin kontrastisessa materiaalissa, ja

Kuva 31. Neule, jossa metallin paloja neulottiin mukaan neuleeseen.

päädyin villaneuleeseen. Halusin kuitenkin säilyttää ajatuksen siitä, miten neule voisi kenkien tapaan toimia hyeenoiden kesyttämisessä apuvälineenä (Kuva 31.). Kaivoin kotini metallinkeräysroskiksesta metallitölkkien kansia, ja leikkelin niitä saksilla kolmion malliseksi palasiksi, joihin tein pienen reiän. Pujotin reiästä ohutta ompelulankaa, ja tein solmun aina jokaisen kohdalla. Näin sain tehtyä omaa lankaa, mikä koostui ompelulangasta, metallin palaset roikkuivat samalla tavalla, kun lastenkutsuilla nähtävissä banderolleissa. Neuloin tekemääni lankaa käsin muiden neulelankojen mukana neuleeseen.

Lähdin myös kehittelemään tupsuja ja muita neulekuoseja käsin tekemällä. Löysin kiinnostavan sidostekniikan täysin vahingossa pelkästään kokeilemalla jotain (Kuva 32).

Olin lähtenyt pelkästään yhdistelemään erilaisia lankoja, värejä ja raitoja. Koin myös, että tupsut olivat tärkeä osa researchiani hyeena-miesten vaatteiden vuoksi. Halusin kokeilla liukuvärjätä tupsuja. Idea oli lähtöisin hyeena-miesten vaatteesta (Kuva. 33.).

Kuva 32. Tämä neulemalli syntyi vahingossa

Kuva 33. Kuva tupsuista.

Neulekokeiluni olivat lähinnä inspiroituneita hyeena-miesten vaatteista. Lähdin yhdistelemään erilaisia lankoja ja raitoja. Nan Goldin toimi enemmän tunnelma-referensseinä, mutta inspiroiduin myös Goldinin kuvaamista särkyneistä ja surullisista ihmiskohtaloista, mitä hyödynsin materiaalikokeiluja tehdessäni. Halusin materiaaleissa toistuvan tietynlaisen räjäisyyden ja kolkkouden.

Koin hyvin vahvasti, että minun tuli lähteä vaatteiden innoittamana kokeilemaan kudottua kangasta. Kotoa löysin lapsena saamani minikokoiset kangaspuut, joilla

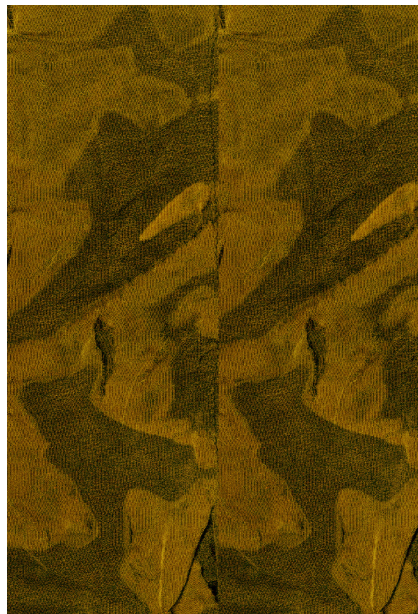
Kuva 34. Kudottu kangas meleeraavalla langalla.

Kuva 35. Brodeerattuja hyeenapilkkuja.

aloin kutoa. Halusin kokeilla liukuvärjäystä ja raitaa myös kudotussa kankaassa (Kuva 34.). Käytin liukuvärjäykseen meeleerattua lankaa.

Halusin kokeilla hyeenapilkkujen brodeerausta sametille, mikä mahdollisti suuremman pintavaihtelun kankaalle (Kuva 35.). Samettia esiintyi myös paljon 1800-luvulta löytämässäni kuvamateriaalissa. Tein materiaalikokeilun brodeerauksesta ompelukoneella, sillä siten pystyin saamaan aikaan tarpeeksi rosoisen ja epämääräisen jäljen. Myöhemmin pystyisin skannaamaan materiaalin ja muokkaamaan siitä

Kuva 36. Kloriittivalkeistu silkki, joka myöhemmin värjättiin.

sopivanlaisen tiedoston lopullista brodeerausta varten.

Hain kontrastisuutta myös kokeilumenetelmissäni. Halusin nähdä, mitä silkille tapahtuu, jos kokeilen painella sen päälle kloriitissa kostutetulla vaahtomaisella sienellä. Arvasin, ettei silkki reagoisi kloriittiin kovin hyvin, enkä sen vuoksi antanut vaikutusajan kestää useita minuutteja pidempään. Lopputulos oli mielenkiintoinen! Silkkikankaan palaan oli tullut muutamia reikiä, mutta kangas oli ikään kuin taittanut väriä palaneeseen. Myöhemmin vielä värjäsin kankaan Kuva 36.)

5.4 Techno-Ballet-Cyber-Goth

Tein viime vuonna miestenvaatemalliston yhteistyössä Satu Rauhamäen ja Maria Korkeilan kanssa. Teimme yhteistyössä kaiken aina researchin keräämisestä lopullisiin tuotteisiin asti. Malliston aiheiksi muotoutui proteesit, tukisiteet, Kraftwerk, johto ja piirilevyt sekä elokuvat Matrix (1999), Tron (1982) ja Dune (1984) (Kuva37.).

Kuva 37. Research työstövaiheessa.

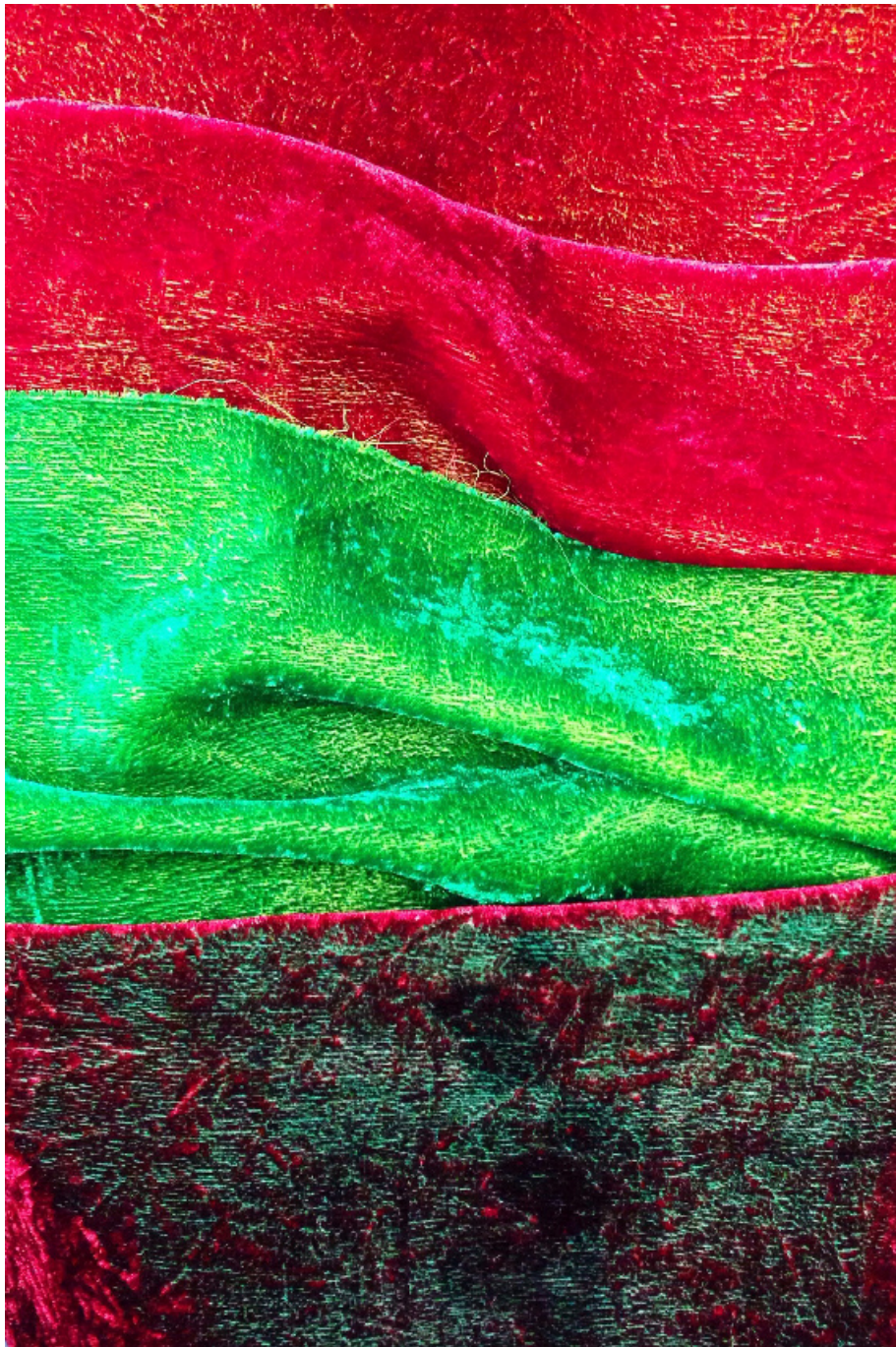

Kuva 38. Lopullinen research.

Lähdimme kokoamaan researchia ensin olemassa olevaan vanhaan kirjaston kirjaan, mutta kokonaisuus ei toiminut siinä muodossa kovin hyvin, sillä kirja alkoi muistuttaa puoliympyrää. Teimme researchin kuitenkin loppuun, sillä ajatustyötä oli saatava eteenpäin. Meille oli hyvin selkeää jo alusta asti, että värimaailmamme olisi punainen, musta ja vihreä.

Aloimme myöhemmin työstämään uutta ja lopullista editoitua researchkirjaa samoilla aiheilla, mutta hieman karsitummassa ja loppuun asti mietitymmässä muodossa. Halusimme lisätä researchin väliin tekemiämme materiaalikokeiluja, jotta saisimme siihen lisää tekstuuria, pintoja ja kiinnostavuutta. Uuteen researchiin printtasimme kuvia yksi tai kaksipuoleisina erilaisille papereille. Käytimme kalvoa, kartonkia, kaavapaperia, tavallista kopiopaperia ja väripapereita. Nidoimme ja teippasimme papereita yhteen, ja loimme tällä tavoin sivuja, miktä olivat keskenään erikokoisia, värisiä ja tuntuksia (Kuva 38.)

Lähdimme työstämään kaikki yhdessä eteenpäin materiaalisuunnittelua kokeilujen kautta. Kävimme ensin läpi järjestelmällisesti erilaisia tekniikoita, mutta lopulta materiaalikokeilujen määrä räjähti täysin käsiin. Tuntui muutamaan kuukauteen täysin mahdottomalta edes hahmottaa, mitkä kaikki kokeilumme olivat edes relevantteja jollain tapaa (Kuva 39.).

Kuva 39. Teimme sametista useita variaatioita.

Teimme kokeiluja muun muassa kudottuina kankaina, neuloksina, painettuina, värjättyinä, aplikoimalla kankaan päälle patcheinä ja digiprinttaamalla. Polttopaino kiinnosti meitä paljon kankaanpainomenetelmänä, mutta emme kuitenkaan päätyneet viemään sitä kokeiluastetta pidemmälle menetelmän epäekologisuuden vuoksi. Menetelmä perustuu selluloosakuidun vahingoittamiseen, mikä onnistuu jo painopastan ollessa kylmää, mutta vaikutusta tehostetaan lämmön avulla. (Maija Forss, Värimenetelmät, 2000, s.197)

Kuva 40. Matrix-kuosi.

Teimme kokeilun silkki-viskoosi sametille, minkä olimme painaneet reaktiivivärillä ensin nukkapuolelta yhdellä värillä, ja sen jälkeen nurjalta puolelta toisella värillä. Painoimme polttopainopastaa silkin puolelta, eli nukkapuolelta. Näin saimme esille pohjakankaassa olevan värin. Idea kuosiin lähti Matrixista, missä vihreä kooditeksti juoksee kuvaruudulla (Kuva 40.).

Lähdimme työstämään samettia myös yksivärisenä ilman kuosia, mikä alkoikin näyttämään jonkun ajan kuluttua paljon paremmalta moniväristen rinnalla. Sametti oli itsessään laskeutuvuudeltaan meille vääränlaista, mutta halusimme kuitenkin käyttää silkki-viskoosi samettia sen nukan ja kiillon vuoksi. Kokeilimme bondata samettia eri paksuisiin ja eri tyyppisiin kankaisiin, ja päädyimme hieman paksumpaan vuorikankaaseen.

Kuva 41. Yksityiskohta elokuvan Dyyni puvustuksesta.

Halusimme kuitenkin sisällyttää samettiin jotain jottei lopputulos olisi pelkästään yksivärinen punainen tai musta sametti. Lähdimme yhdistämään toista ideaamme samettiin: Olimme löytäneet mielenkiintoisia kuvia piirilevyistä ja kuvia vaatteista David Lynchin Dyyni-elokuvasta, joissa on äärimmäisen hienoja johtopintoja (Kuva 41.). Teimme johtopinnasta muutaman materiaalia- ja muotoilukokeilun, minkä perusteella pystyimme lähtemään toteuttamaan lopullisia vaatteita niistä (Kuva 42.).

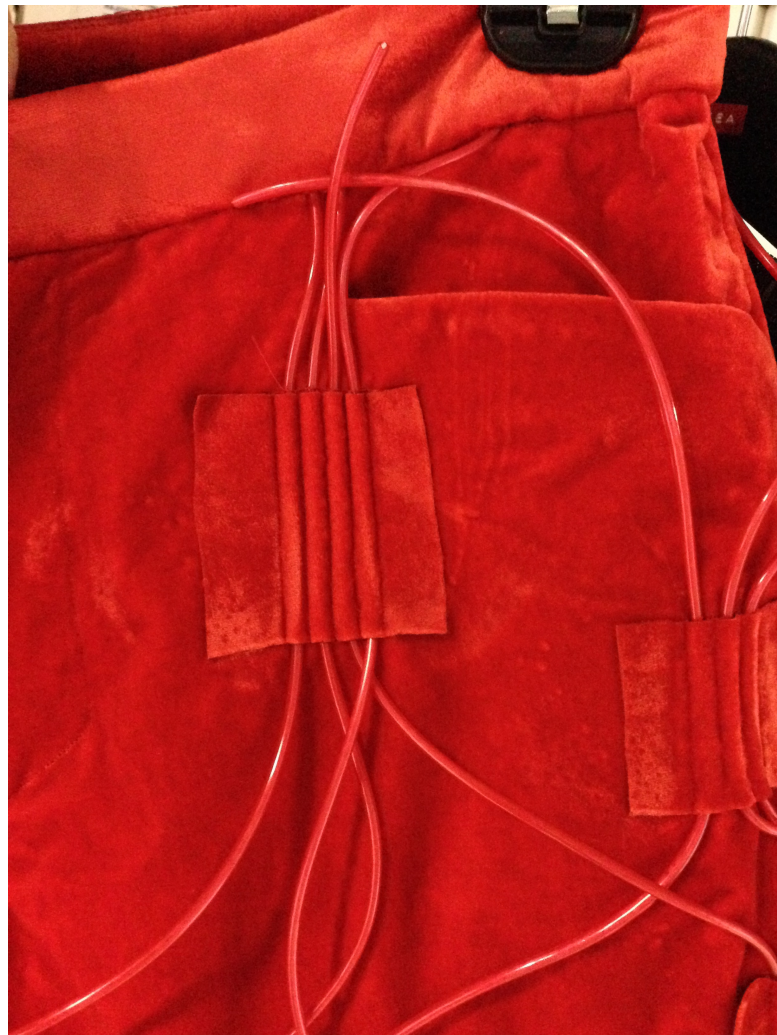
Käytimme punaisen sametin kanssa punaista pyykkinarua samasta kankaasta ompelemiemme patchien sisään pujotettuina (Kuva 43.). Kokeiluvaiheessa mietimme jo, että pyykkinarun tulee päästä vapaasti liikkumaan kujan sisällä, jotta kävely housuissa olisi mahdollista. Naru olisi kuitenkin pakko kiinnittää lahkeesta ja lantiolta kankaaseen.

Kuva 42. Lopullista tuotetta suunniteltiin tehdessä.

Mustalle kankaalle kokeilimme käyttää johtoteipin omaisesti mustaa tukikangasta ja bondattua samettia patcheina (Kuva 42.). Naruna käytimme koutattua puuvillanarua, missä oli aavistuksen öljymäinen kiilto. Punaiseen johtopintaan verrattuna, käytimme tietoisesti mustaan paljon enemmän narua. Koimme, että materiaaleina mustan ja punaisen tuli erota toisistaan tarpeeksi paljon, vaikka tekniikka niiden työstämisessä olisi sama. Samasta syystä käytimme erilaista narua, ja mustaan lisäsimme tukikankaan (Kuva 44.).

Vaikka olimme hylänneet Matrix-henkisen kuosin, mitä olimme kokeilleet polttopainaa, halusimme sisällyttää materiaalisuunnitteluun jotain saman tyyppistä. Lähdimme suunnittelemaan erilaisia pikselikuoseja, sillä kirjaimien käyttö tässä yhteydessä ei tuntunut omaperäiseltä.

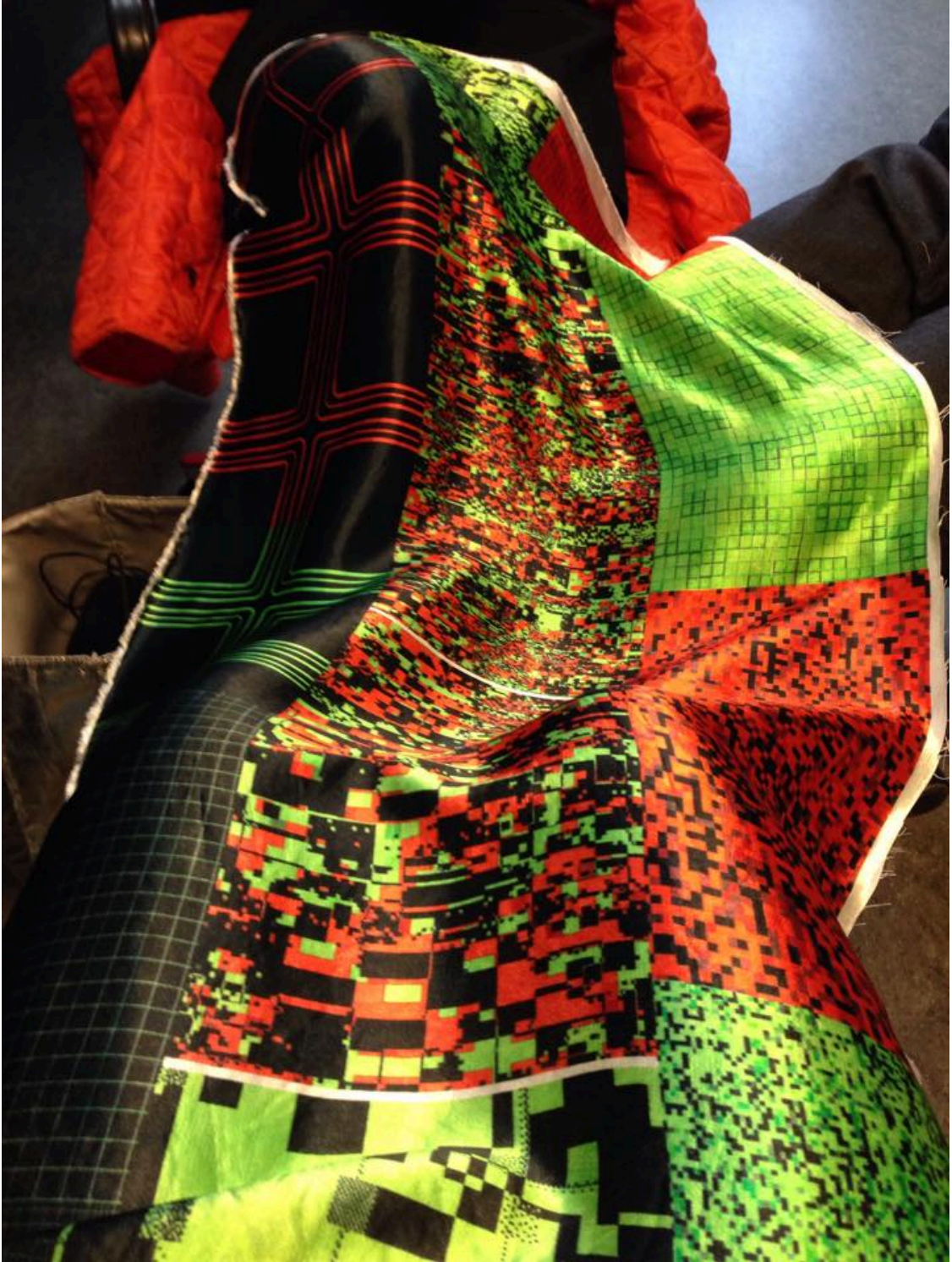
Kuva 43. Yksityiskohta punaisesta versioista, jossa näkyy pyykkinaru ja patchit.

Monien kokeilujen jälkeen päädyimme kokeilujemme perusteella siihen, että materiaalimallisto kaipasi kuosipintaa, missä tapahtuisi paljon, ja siinä olisi kerroksellisuutta. Tämän vastapainoksi halusimme kankaan, missä pikselit olisivat väljemmin, ja loisi illuusion siitä, että pikselit ikään kuin leijuisivat ilmassa. Kokeilimme digiprintata viskoosisatiinille pikseleitä (Kuva 45.). Viskoosisatiini loi mielestämme kylmän robottimaisen tunnelman, mitä esimerkiksi Kraftwerk-yhtyeessä on. Teimme useamman printtauskokeilun, minkä perusteella päädyimme yhteen kuosiin. Kuosi näytti kuitenkin sellaisenaan melko halvalta, joten halusimme lisätä siihen päälle toisen kerroksen painamalla kankaalle melting base -painopastalla ja liittämällä prässäyksen yhteydessä tämän päälle flokki-paperilta nukan. Flokkipainatukseen päädyimme siksi, koska se loi yhtäläisyyttä tämän ja

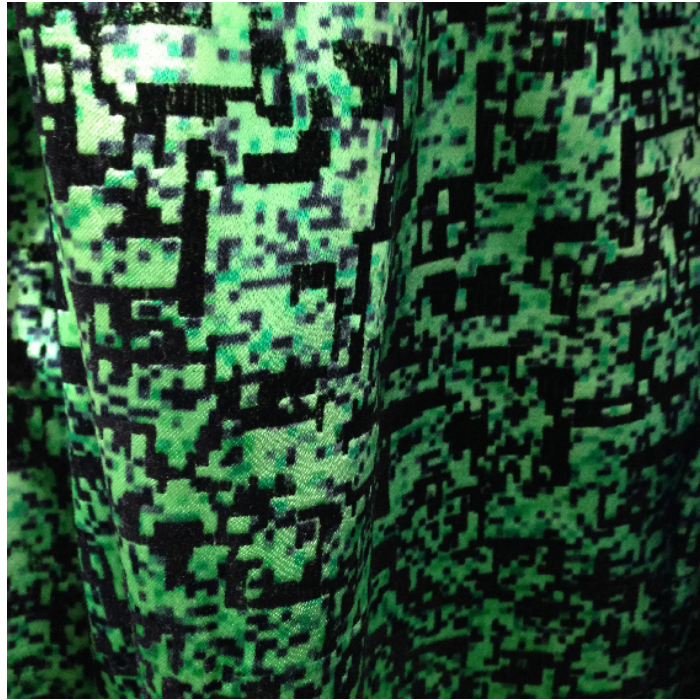

Kuva 44. Kuva molemmista versioista lähes valmiina.

samettikankaan kanssa. Yhdistelmästä tuli toivotulla tavalla kerroksellinen ja hie-
man kolmiulotteinen (Kuva 46.).

Kuva 45. Kokeilu digiprintattuna.

Kuva 46. Flokkipainatus digiprintatun viskoosisatiinin päälle.

Jotta saisimme toiseen pikselikankaaseen luotua illuusion leijuvista pikseleistä, päädyimme tekemään kokeiluja silkkiorganzalle ja sifongille. Kokeilimme painaa niihin erilaisilla painopastoilla, mutta parhaan ja näkyvimmän tuloksen saimme aikaan kohopastalla. Päädyimme lopulta siihen, että organza sopisi paremmin mallistomme materiaalikokonaisuuteen juuri sen vuoksi, että se on sifonkia jäykempää (Kuva 47.).

Kuva 47. Turbo-pastalla painetut pikselit värjätyn organzan päälle.

Olimme researchissa tutkineet tukisiteitä ja proteeseja (Kuva 48.). Tutkimme millaisia oikeat tukisiteet ovat, ja lähdimme tekemään kokeiluja kuminauhasta, sillä se vastasi eniten oikeissa tukisiteissä käytettyjä materiaaleja. Melkein vahingon kautta saimme idean, että kuminauhasta voisi tehdä vaatteen, ja lähdimme suunnittelemaan miten. Keksimme, että voisimme toteuttaa istuvuudeltaan sukelluspukumaisen vaatteen hieman samalla tekniikalla, kuin Herve Legerin suunnittelema "body-con" mekko 90-luvun loppupuolelta (Kuva 49.).

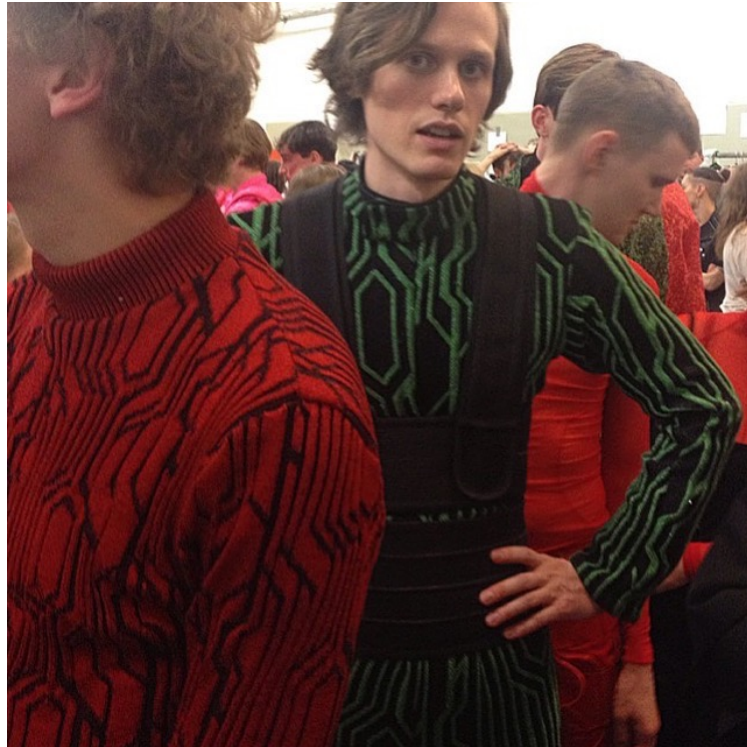

Kuva 48. Tukiside, Edward M. Foote "A Text-book of Minor Surgery", 1909.

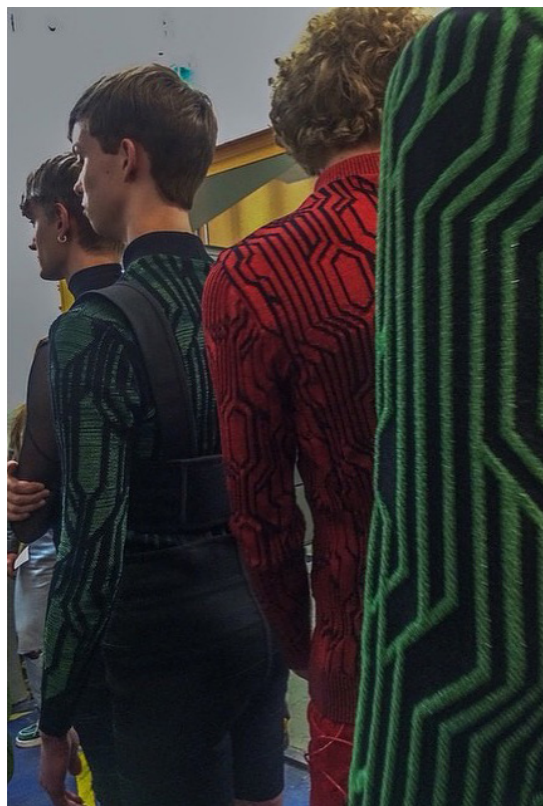

Kuva 49. Yksityiskohta kahdesta eri kuminauhasta tehdystä materiaalista.

Teimme paljon kokeiluja myös kudotuista kankaista ja neuloksista, mutta päädyimme lopulta kuitenkin Tekstiilisuunnittelun opiskelijan kanssa yhteistyöhön. Suunnittelimme lopulliset neuleet yhteistyössä Kajsa Hytösen kanssa. Kajsan kanssa suunnittelemamme kudotut kankaat ja neuleet olivat jatkoa aikaisemmalle johto ja piirilevy -ajattelulle.

Kuva 50. Neule ja kudottu jacquard suunniteltu yhteistyössä tekstiilisuunnittelun opiskelijan Kajsa Hytösen kanssa. Kuva: Satu Rauhamäki

Kuva 51. Neuleet ja kudottu jacquard suunniteltu yhteistyössä tekstiilisuunnittelun opiskelijan Kajsa Hytösen kanssa. Kuva: Maria Korkeila.

6 TULOKSET

6.1 Tiedonhankinta

Aiheen valinnan olen suorittanut niin arpomalla rajatuista vaihtoehtoista, rajamalla vaihtoehtoja jotenkin muuten, valinnut aiheet ryhmässä tai yksin täysin vapaavalintaisesti. Jokaisessa tavassa on omat haasteensa. Arvottaessa aiheet voivat olla melkein mitä vain, mutta aiheita ei ole kovin helppo myöskään keksiä ilman minkäänlaista rajausta.

Itselläni kuvamateriaalin haku alkaa monesti aiheenvalinnan, tai kiinnostavan kuvan löytämisestä. Inspiraatio voi löytyä musiikista, taidemuseosta tai jostain tietystä materiaalin työstötekniikasta, kuten esimerkiksi brodeerauksesta.

Aloitan kuvamateriaalin etsimisen hyvissä ajoin, jotta siihen voi keskittyä rauhassa (Kuva 52.). On myös hyvä ymmärtää, mistä kyseistä materiaalia olisi helppoin löytää. Tietenkin on hyvä käydä kirjastoissa, mutta joskus joku monista tietokannoista on parempi vaihtoehto.

Kuva 52. Researchin alkuvaihe.

Kuvamateriaalia kertyy itselleni aluksi todella paljon, mikä on tärkeää ajatusprosessin ja aiheeseen tutustumisen kannalta. Lähden keräämään materiaalia useista kirjastoista, erilaisista tietokannoista, taiteilijoiden omilta nettisivuilta ja museoista. Tutustun usein aiheeseeni myös lukemalla siitä. Jos on kyse taiteilijasta, musiikosta tai elokuvaohjaajasta, haluan ymmärtää tätä henkilöä paremmin ja tutustua laajemmin tämän tuotantoon.

Jos aihe on täysin vapaa, käy tiedonhankinnan alkuvaiheessa monesti niin, että on epäselvää, mitä oikeastaan etsin. Huomaan kuitenkin, kun oikeanlaista materiaalia alkaa tulla vastaan. Yleensä tämänkaltaisessa tilanteessa olen täysin oman intuitioni varassa.

Kun aihe on ennalta tiedossa, voi tiedonhankinta käynnistyä jouhevammin. Materiaalin omaksumiseen, läpikäymiseen ja työstämiseen taas menee silloin oma aikansa. Monta kertaa tietoa löytyy paljon, mutta kuitenkin teen aina tietynlaista rajaamista ja ajatustyötä siitä, mikä tuntuu kiinnostavalta, ominaiselta aiheelle itselleen tai mitä puolta kyseisestä aiheesta on vähemmän tutkittu tai mitä ei yleensä nosteta esiin siitä puhuttaessa.

6.2 Materiaalin läpikäynti ja työstö

Monista tietokannoista on helppo lisätä kuvia esimerkiksi Pinterestiin tai omalle kovalevylle. Usein kuvan lähteet, kuten tekijä, vuosi ja nimi tallentuvat automaattisesti. Muissa tapauksissa tallennan aina kuvan tai teoksen kirjoittamalla sen lähteet kuvan tallennusnimeksi. Tämä helpottaa valtavasti työskentelyäni ja lähteiden kirjoittamista ylös tulosteisiini. Kokonaisuutta on helpompi alkaa hahmottaa jo siinä vaiheessa, kun kuvat näkee alusta alkaen kokonaisuutena.

Ihanteellista olisi, ettei tulosteita tulisi otettua yhtään enempää kuin aikoo käyttää. Todellisuudessa kuitenkin tätä on ainakin itseni vaikea välttää, sillä tulostan aina liikaa, ja joskus pelkästään viisi kuvaakin saattaa riittää yhdestä aiheesta (Kuva 53.). Kyse on kuitenkin aina prosessista, ja itselleni kuvien kautta kokonaisuus

on helpompi hahmottaa, kun ne voi levittää pöydälle tai lattialle ennen kokoamista.

Itselleni paras tapa tähän mennessä tunnelman ja kokonaisuuden hahmottamiseksi on aiheiden sekoittaminen kirjaimellisesti liimaa-leikkaa-tyylillä. Tekniikka on todella aikaa vievää, mutta toimii erinomaisesti. Kirjamaiseksi koottu research toimii hyvänä inspiraatiolähteenä. Olen pystynyt yhdistelemään ja nostamaan tiettyjä asioita esille suuresti itseäni inspiroivalla tavalla.

Olen kokeillut vaihdella kokoamistapaa hieman jokaisen tekemäni researchin kohdalla. Geoffrey Beene & India -researchini tein yhdistelyä kokonaisilla kuvilla, ja lähteet kirjoitin jokaisen kuvan taakse. Yritin näin löytää toistuvia teemoja ja samankaltaisuuksia aiheideni väliltä. Mods & Work Wear -researchini oli kokoamistavoiltaan yhdistelmä Geoffrey Beene & India -researchia sekä 19'th Century and the First World War, Nan Goldin & Hyena Men from Nigeria -researchia, jossa leikkelin ison osan kuvista paperiveitsellä irti omasta taustastaan, ja liimasin toisen aiheen kuvan päälle.

Kuva 53. Tulosteiden määrä voi joskus yllättää.

Itselläni ovat jokaisessa researchissäni kuitenkin malliston aiheet jollain tapaa määrittäneet kokoamistapaa jollain tavalla. Oma tyylini koota researchia on selkeästi enemmän rönstyilevä, runsas ja laaja verrattuna jonkun toisen tapaan tehdä erittäin kliinistä ja siistiä jälkeä, jolloin kaikki kuvat ovat saman värisiä ja kokoisia, ja kaikki viimeisen päälle mietittyä.

Mietin aina, minkälaiset teipit, tussit ja kynät sopivat parhaiten juuri työstettävään materiaaliin. Joskus ompelen sivuja kiinni toisiinsa ja jätän langat katkaisematta, jos ne sopivat researchin tyyliin. Lähden aina työstämään materiaalia jo alkuvaiheessa huolellisesti eteenpäin, ja monesti hyvän flow'n saattamana saattaa siihen kulua useampikin ilta, yö ja viikonloppu. Tuntuu, että täytyy saada koottua materiaali kerralla kokoon, kun on päässyt vauhtiin, vaikka sitä ei ole lähes koskaan mahdollista toteuttaa yhden illan ja yön aikana.

Oma työskentelyni elää tekemiseni mukana, ja tyylini näyttää oman ajatusprosessini selkeämmin. Prosessin, ajatusten ja ideoiden kehittymisen näkyminen on äärimmäisen tärkeää itselleni, sillä se vie minua suunnittelullisesti paljon enemmän eteenpäin. Lopulliseen editoituun researchiin on helpompaa sisällyttää vain ne parhaat sivut.

6.3 Researchin tekeminen yksin ja ryhmässä

Ryhmämallistossamme aloimme skannaamaan kirjoja ja keräämään kuva-aineistoa Pinterestiin, sillä se helpotti materiaalin saatavuutta, lisättävyyttä ja näkymistä meille kaikille. Aloitimme researchin keräämisen jo huhtikuussa 2014. Aiheet muuttuivat, vaihtuivat ja kehittyivät koko ajan projektin edetessä, minkä aiheutti myös se, että meitä oli yhden sijaan kolme.

Tuntui, että teimme projektin edetessä jatkuvasti researchia tai vähintään päivitimme sitä. Päätöksenteot olivat vaikeampia ryhmätyössä, sillä aina joku saattoi

muuttaa mielensä. Tämän vuoksi researchinkin tekeminen oli äärimmäisen hidadista. Aiheita oli vaikea tiivistää vain muutamaan, mutta lopulliseen editoituun researchiin saimme sen tehtyä melko eheäksi.

Ryhmätyö kuitenkin kehitti omaa ajatteluani mallistosuunnittelussa ja sen eri vaiheissa. Oli todella mielenkiintoista saada käydä läpi erityisesti researchin teko ja materiaalikokeilun –ja suunnittelun vaihe, ja nähdä ja huomata miten muut työskentelevät ja ajattelevat vastaavissa tilanteissa.

Vastuunkanto ja sen jakaminen oli parasta ja pahinta. Hirvitti, kun itsellä ei ollut asioista täyttä kontrollia, vaikka loppuvaiheessa oppimme paremmin luottamaan toisiimme. Kun tekee mallistoa yksin, joutuu itse kantamaan kaiken vastuun päätöksistä. Yksin mallistoa tehdessä päätökset saatetaan luoda nopeammin, mutta näin ollen mennään myös ehkä herkemmin metsään, tai sitten intuitio ei valehtele. Nyt yksi parhaimmista ja samaan aikaan kuluttavinta oli, että meillä oli jatkuvasti projektissa mukana kolme kriitikkoa.

Parasta yhteistyössä on se, että materiaalia kertyy aivan valtavasti, mutta tämän vuoksi olimmekin lähes hukkaa kuvamateriaalin ja materiaalikokeilujen tulvaan. Jossain kohtaa alkoi esiintymään suuria haasteita edes hahmottaa, mitä kaikkea olimme yhdessä tehneet. Tämänkaltaisten tilanteiden vuoksi ryhmän sisäinen dynamiikka ja kemia saavat todella suuren roolin.

Ryhmätyötä tekevien kannattaisi ehkä valita työryhmäänsä työtavoiltaan ja elämänrytmiltään mahdollisimman sopivia ihmisiä. Jos jäsenien keskellä vallitsee kuitenkin täydellinen yhteisymmärrys ja luottamus, voi silloin hyödyntää myös sen, jos toinen tekee mieluummin töitä iltapäivästä myöhään iltaan, ja toinen aamusta myöhäiseen iltapäivään. Tällöin saadaan vuorokauden tunteista kaikki hyöty irti.

6.4 Materiaalisuunnittelu tehdyn researchin pohjalta kokeilujen kautta

Monta kertaa huomasin, että saatoin ottaa melko suoraan jonkun idean researchista, mutta välillä idea on lähtenyt jostain aivan muusta, kuten 19'th Century and the First World War, Nan Goldin & Hyena Men from Nigeria -mallistoni hyena-miesten metallirojua täynnä olevista kengistä neuleeseen. Koin, että oli hyvä sisällyttää materiaaleihin jotain todella ilmeisiä ratkaisuja, mutta myös joitain hyvin-kin viitteellisiä ja ehkä jopa odottamattomia ratkaisuja.

Monta kerta levitin kaikki malliston materiaalit pöydälle nähdäkseni paremmin kokonaiskuvan. Tällöin pystyin myös näkemään, mitä materiaalimallistoni kaipasi, ja oliko esimerkiksi liikaa raskaita materiaaleja, liikaa jotain samaa väriä miten sävyt toistuvat. Vastaavasti taas näkee mitä on liian vähän. Näin jälkeinpäin mietin, että tähän olisi varmasti toiminut myös materiaalikartta, minkä avulla olisi voinut suunnitella, että millaisia materiaaleja, millä tekniikoilla ja millä viimeistyksissä. Näin materiaalikokeilujen teko olisi ollut paljon suunnitellumpaa, ja olisi tullut ehkä helpommin kokeiltua vielä laajemmin joitain asioita eteenpäin. Kokeilu-osuus oli kaikissa paljolti intuition varassa, vaikka tietoisesti kokeilinkin järjestelmällisesti erilaisia tekniikoita. Saatoin painaa kankaita kolme viikkoa ja neuloa neljä viikkoa.

Materiaalikokeiluja tuli tehtyä valtavasti, ja niitä olisi voinut jatkaa ja jatko-kehittää ikuisesti eteenpäin. Viimeistysmahdollisuuksiakin on monia, eikä aika mitenkään riittänyt kaikkeen. Ryhmässä tehdessämme toki tuotimme kokeiluja niin sanotun unelmamäärän, mihin ei yksin pystyisi siinä ajassa, minä me sen teimme. Yksin tekeminen oli kokeilujen suhteen jossain määrin suunnitellumpaa. Yhdessä tekeminen taas antoi mahdollisuuden ajankin puolesta kokeilla, miettiä ja tehdä erilaisia variaatioita paljon enemmän ja pidempään.

Laaja ja mielenkiintoinen research vaikutti äärimmäisen positiivisesti koko sen jälkeen tapahtuvaan prosessiin ja suunnitteluun, kuten myös materiaalisuunnitteluun. Materiaalikokeiluilla oli paljon helpompaa tulkita ja ymmärtää researchia, kun siinä oli päästy selkeästi perehtymään ja syventymään käsiteltäviin aiheisiin.

7 JOHTOPÄÄTÖKSET

7.1 Tavoitteet

Mielestäni kykenin selvittämään, mikä on muoti-research. Se on koko malliston henki ja perusta, jolla luodaan ja suunnitellaan kankaiden, tuntujen, pintojen, värien ja mallien avulla malliston maailma, tunnelma ja tarina. Ilman muoti-researchia, olisi tehdyt valinnat mahdottomia perustella, eikä malliston lopputulos olisi yhtä hyvä. Research on se osa taustatyötä, joka koostuu ideoiden ja vaikutteiden keräämisestä tulevan malliston pohjaksi. Research voidaan tehdä ennen materiaalikokeiluja, rinnan sen kanssa tai taustatyö voidaan jopa aloittaa materiaalikokeiluilla. Taustatyö antaa suunnan ja muodon suunnitellulle mallistolle, ja erilaiset tavat työstää researchia ohjaavat myös tulosta merkittävästi.

Totesin materiaali-, pinta- ja kuosivalintojen syntyvän niin selkeän olennaisten kuin pelkkien yksityiskohtienkin avulla research-materiaalin pohjalta. Lankojen, kankaiden ja materiaalin muokkaukseen käyttämien menetelmien valinnoilla ja työjärjestyksellä pystyttiin vaikuttamaan niin viimeistelyksien kuin pääsemään eettisesti ja ekologisesti kestäviin lopputuloksiin. Etenkin ryhmätyössä havaitsin, että researchia jokainen lukee ja tulkitsee subjektiivisesti, ja asiat voidaan nähdä niin monella tapaa kuin projektissa on mukana ihmisiä.

Yksin tehdyssä työssä asioita nopeuttaa täydellinen päätösvalta, mutta verrattuna ryhmätyöhön, tulee kokeiluja ja ideoiden erilaisia variaatioita tehtyä vähemmän. Varsinainen työprosessi on ryhmätyössä huomattavasti nopeampaa siinä vaiheessa, kun on selvää miten edetään.

7.2 Haasteet

Alkuperäinen suunnitelma opinnäytetyöksi oli tehdä se kokonaisuudessaan mallistosuunnittelusta, mutta jo ensimmäisessä väliseminaarissa sain kehotuksen

rajata opinnäytetyöni pelkästään researchiin ja materiaalikokeiluihin. Alkuun mietitytti, josko näistä kahdesta mallistoprosessin alkupään vaiheista löytyisi sanottavaa opinnäytetyön verran. Suurimpana haasteena olikin yllättäen materiaalin paljous ja sitä kautta sen käsittely ja rajaaminen.

Jokaisesta tehdystä researchista olisin voinut kirjoittaa oman opinnäytetyökokonaisuuden, sillä näkökulmia ja pohdittavia asioita oli niin runsaasti. Tämän vuoksi oli rajausta tehdessä käytettävä raa'alla kädellä priorisointia. Pystyin käytännössä käsittelemään kirjallisessa osuudessani ainoastaan tärkeimmät osuudet researcheista ja materiaalikokeiluista.

Työni ideana oli vertailla erilaisia työtapoja sen lisäksi, että pohtisin sitä, mitkä asiat researchissa johtavat tietynlaiseen materiaalisuunnitteluun ja toisinpäin. Haastavaa oli valita näkökulma ja tyyli sille, miten kirjoitin prosessia.

Ryhmätyön tekeminen oli haasteellista, mutta silti antoisaa ja opettavaista., koska muodissa ryhmätyö on työelämässä väistämätöntä ja välttämätöntä.

7.3 Onnistumiset ja kehitettävät asiat

Koin onnistuneeni tärkeimpien asioiden rajaamisessa sekä researchieni aiheiden valinnoissa erityisesti 19'th Century and the First World War, Nan Goldin & Hyena Men from Nigeria -mallistoni researchissa ja materiaalikokeiluissa.

Techno-Ballet-Cyber-Goth -mallistossa tunsin pääseväni syventymään aiheeseen paremmin, kuin yksin työskennellessäni. Kävimme läpi kolme tapaa nähdä, suunnitella ja työstää researchia ja materiaalikokeiluja eteenpäin. Ryhmätai yhteistyössä tehdyn researchin jaettu vastuu päätöksistä, oli toisaalta myös ajoittain turhauttavaa. Erityisen onnistunutta yhteistyössä oli suuri kuvamateriaalin ja materiaalikokeilujen määrä, kuten myös työryhmäämme työtavoiltaan ja elämänrytmiltään mahdollisimman sopivien jäsenten löytyminen. Työn tekeminen ryhmässä antoi itseluottamusta ja varmuutta mallistoprosessin läpikäymiseen ja päätöksentekojä varten.

Yksin tekeminen oli kokeilujen suhteen suunnitellumpaa ja yhdessä tekeminen taas antoi ajallisesti mahdollisuuden kokeilla, miettiä ja tehdä erilaisia variaatioita enemmän ja pidempään.

Laaja ja mielenkiintoinen research vaikutti äärimmäisen positiivisesti koko sen jälkeen tapahtuvaan prosessiin ja suunnitteluun, kuten myös materiaalisuunnitteluun. Materiaalikokeiluilla oli paljon helpompaa tulkita ja ymmärtää researchia, kun siinä oli päästy selkeästi perehtymään ja syventymään käsiteltäviin aiheisiin.

Kiinnostavaa olisi ollut saada haastatella muita muodin alan opiskelijoita ja ammattilaisia, ja kartoittaa täten vielä laajemmin erilaisia työtapoja.

7.4 Ajankäyttö

Opinnäytetyöprosessini alkoi syksyllä 2014 ja sen on suunniteltu päättyvän joulukuussa 2015 pidettävään loppuseminaariin. Kirjoittaminen ajoittui pääasiassa loppukesälle ja syksylle 2015. Ryhmä-researchin tekemiseen, materiaalikokeiluihin ja muiden researchien sekä materiaalikokeilujen läpikäymiseen kului runsaasti aikaa. Aiheeseeni liittyvään kirjallisuuteen perehtyminen vei suunniteltua vähemmän aikaa.

Ajankäyttöni oli kesää 2015 lukuun ottamatta melko lailla maksimaalista, vaikka en pystynytäkään täysin keskittymään vain opinnäytetyöhöni, mikä olisi ollut ideaali tilanne. Minulla oli kuitenkin myös paljon hetkiä, kun tuntui, ettei työni etene mihinkään ja aikaa kului turhaan.

7.5 Tulosten hyödyntäminen ja jatkokehittäminen

Uskon, että suurin hyöty tästä työstä tulee minulle itselleni, sillä harvoin pääsee näin perusteellisesti analysoimaan kaikkea tekemäänsä. Minun tapani tehdä asioita on kuitenkin vain yksi monista, eikä näin ollen ole mitenkään suuri otos esimerkiksi researchin tekijöistä. Vaikka pyrinkin olemaan toistamatta itseäni liikaa ja kehittymään sekä valitsemaan hieman eri työ- ja lähestymistapoja joka kerta tehdessäni researchia, on jokainen tehty research aina jollain tapaa minun näköiseni.

Muodissa ryhmätyö on työelämässä väistämätöntä ja välttämätöntä, ja yksin ja yhdessä tekemisen etujen ja haittojen analysointi opinnäytetyössäni on varmasti avuksi itselleni tulevaisuudessa.

Tämänkaltaista tutkivaa työskentelyä olisi mielenkiintoista tutkia suuremmassa mittakaavassa kuin yhden opiskelijan näkökulmasta, vaikka omaanikin opinnäytetyöni ryhmässä tehtyä työskentelyä osaltaan käsittelikin. Olisi mielenkiintoista tutkia tämänlaisen luovan työn tekemistä kansainvälisellä tasolla, ja millaisia kulttuurieroja

Aihetta voisi myös tutkia psykologian ja filosofiankin näkökulmasta, mutta itselleni kyse on kuitenkin taiteellisesta tutkimustyöstä, mikä on kiinnostavaa itselleni pitää juuri sellaisena; luovana ja intuitiivisena.

Aion varmasti miettiä paljon näitä opinnäytetyössäni käsittelemiäni asioita tulevaisuudessa, kun teen researchia tai materiaalisuunnittelua. Voin hyödyntää minulle ominaisia työtapoja, tai yrittää oppia pois niistä, ja katsoa mihin se johtaa.

LÄHTEET

Mbony,E. 02.09.201,4 Fashion Design Research.

Kawamura, Y. 2011, Doing Research in Fashion and Dress: Berg Publisher.

Forss, M. 2000, Värimenetelmät. Värjäys, maalaus, kankaanpainanta. Jyväskylä: Gummerus kirjapaino Oy.

Leach, R. 2012, The Fashion Resource book, Research for Design. London: Thames & Hudson.

<http://searchingforstyle.com/2014/11/fashion-101-how-to-do-fashion-design-research/>

<http://www.nytimes.com/1993/03/16/news/patterns-082793.html>

<http://www.vogue.com/fashion-shows/spring-2015-couture>